

**Referat fra
Politiforbundets 71.
Ordinære Kongres**

**Afholdt d. 27. – 29. maj 2009
Hotel "Scandic Copenhagen"
København**

Indholdsfortegnelse

Dagsorden	Side	2
Kongressen åbnes	Side	3 - 25
Valg af dirigenter, mandatudvalg, sekretær og arbejdsudvalg.....	Side	25 - 26
Mandaterne godkendes.	Side	26
Forretningsorden forelægges til godkendelse.....	Side	26
Beretning om virksomheden.....	Side...	26 - 39
Fremtidig virksomhed, herunder "handleplaner/målsætninger 2009 - 2012	Side...	40 - 49
Forslag til vedtægtsændringer til "Lov for Politiforbundet" med videre	Side...	49 - 52
Regnskaberne.	Side...	53 - 54
Forslag til vedtægtsændringer af fondene.	Side...	54 - 56
Forslag til fastsættelse og fordeling af kontingent	Side...	56 - 57
Forslag til fastsættelse af diæter, befordringsgodtgørelse og honorarer.	Side...	57 - 58
Valg.	Side...	58 - 60
Afslutning.....	Side...	60 - 63

Dagsorden

1. Kongressen åbnes
2. Valg af dirigenter.
3. Valg af mandatudvalg, sekretær og arbejdsudvalg.
4. Mandaterne godkendes.
5. Forretningsorden forelægges til godkendelse.
6. Mundtlig beretning.
7. Fremtidig virksomhed, herunder "fokusområder".
8. Forslag til vedtægtsændringer til "Lov for Politiforbundet".
  - Forslag til lovændring fra Vestegnens Politiforening.
  - Forslag til lovændring fra Vestegnens Politiforening.
  - Forslag om forbundets interne udvalgsstruktur.
9. Regnskaberne.
10. Forslag til vedtægtsændringer af....
  - "Det Særlige Fond".
  - "Hjælpefondet"
  - "Garantifondet".
11. Forslag til fastsættelse og fordeling af kontingent.
12. Forslag til fastsættelse af diæter, befordringsgodtgørelse og honorarer.
13. Valg af....
  - a) Forbundsformand.
  - b) Næstformand.
  - c) Forbundskasserer.
  - d) Interne revisorer.
  - e) Revisorsuppleanter.
14. Eventuelt.
15. Afslutning.

1. Kongressen åbnes

Forbundets forhandlingsudvalgsmedlem, Claus Oxfeldt, var mødeleder under Kongressens åbning, og indledte i sin egenskab af formand for Københavns Politiforening med

Politiforeningens velkomst

Claus Oxfeldt bød velkommen til Kongressen således:

"Kære kolleger – gode venner – gode samarbejdspartnere. Mine damer og herrer.

Præcis sådan indledte daværende formand for Odense Politiforening Hans Illum Hansen sin velkomst for 4 år siden til det sidste ordinære ombudsmøde. Nu starter en ny æra. Men jeg synes alligevel, at det var meget passende at indlede på nøjagtig samme måde.

På Københavns Politiforenings vegne er det med stor glæde, at jeg kan byde velkommen til Politiforbundets første ordinære kongres, som vel meget naturligt afholdes i landets hovedstad.

Vi i Københavns Politiforening er meget glade for og også en smule stolte over, at København blev udpeget som værtsby. Og når nu vi måske har haft en lille smule indflydelse på det nye og lidt bedre navn "Kongres", så var det vel også passende, at kongressen blev henlagt til "vores" by.

Som det fremgår af Københavns Politiforenings 100 års jubilæumsskrift fra 1998, så var Københavns Politiforening sidst vært i 1989. Som der står i skriftet. Jeg citerer:

"På grund af at det ikke var muligt at skaffe egnede lokaler i selve København, måtte mødet henlægges til Falkoner Centret på Frederiksberg". Så allerede for 20 år siden havde Københavns Politiforening et godt samarbejde med Frederiksberg Politiforening. Vi skulle måske have fusioneret allerede dengang.

For øvrigt fremgik det også af jubilæumsskriftet. Citat:

"De rammer, som foreningen – i et godt samarbejde med Dansk Politiforbund – havde skabt for mødets afholdelse, var særdeles tilfredsstillende og en klar forbedring i forhold til Ombudsmødet i 1977 i Folkets Hus i København, hvor de ydre rammer ikke havde været helt tilfredsstillende. Ved Ombudsmødet i 1989 blev truffet vidtrækkende beslutninger for forbundets fremtidige arbejde, herunder beslutningen om fire-års ombudsmødeperiode og dannelsen af Justitskartellet, en beslutning som Københavns Politiforening ikke var enig i." Citat slut.

Jeg håber og tror, at de ydre rammer i år vil være tilfredsstillende.

Der har i det sidste år været et rigtig godt samarbejde med Politiforbundet i et forsøg på at skabe en fuldendt kongres.

Jeg synes, at det er på sin plads her at nævne deltagerne i projektgruppen, som i den grad har lavet et kæmpestort arbejde og gjort alt, hvad der har stået i deres magt for at lave en succesfuld kongres for deltagere, gæster og ledsagere: Annette Nielsen, Torben Krog Jensen, Bjørn Sørensen, Jan Hempel, Henrik Eskildsen og Camilla Henckel.

Herudover har der været nogle ildsjæle, tovholdere, som også har ydet en hel ekstraordinær indsats: Henning Munk Plum, Allan Valkki, Henrik Møller Jakobsen, Dan Berthelin, Henrik Raun og Steen Vang Hansen.

En meget stor tak for jeres arbejde. Skulle noget mod forventning gå galt de næste par dage, så ved jeg, at det ikke er jeres skyld. Så vil kongressen ikke sammen med mig give dem en lille klapsalve - på forventet efterbevilling. TAK.

Selv om det ikke var helt bevidst, da vi henlagde kongressen her til Vesterbro, så har vi da alligevel været en smule heldige. I burde alle sammen være i forholdsvis sikker afstand fra Nørrebro, så mon ikke vi også kan undgå selv de mest vildfarne kugler. Det tror og håber jeg. Spørg til side. Det har naturligvis været en ekstrem stor opgave for Københavns Politi i mere end 1/2 år og har kostet utrolig mange ressourcer. En stor tak for øvrigt til vores nabokredse for assistancen. Men det meste af Dansk Politi har vel i en eller anden grad været påvirket af dette vanvid.

I det hele taget har der de sidste 4 år været utrolig meget fokus på Dansk Politi. Andre ville sige at det har været udfordrende med den ene "Politisvigt-undersøgelse" efter den anden, reformen, rydning af Ungdomshuset på Jagtvej, og meget, meget andet. At vi så også inden for det sidste år både har fået ny justitsminister og ny rigspolitichef har naturligvis heller ikke gjort interessen for Dansk Politi mindre. Men alt det er jeg helt sikker på, at vi vender tilbage til i løbet af de næste par dage.

Ellers håber vi fra Københavns Politiforening, at I alle får nogle rigtig spændende og hyggelige dage her i København, ikke blot på det faglige niveau, men bestemt også socialt og ved festaftenen, som jo nu er blevet flyttet til i morgen aften.

Vi håber, at I også får tid til i det forholdsvis travle program at se lidt af København.

I ønskes alle en rigtig god kongres.

Og endnu engang velkommen til København."

Velkomst fra København

Forbundets forhandlingsudvalgsmedlem, Claus Oxfeldt overlod herefter ordet til 2. næstformand for Københavns Borgerrepræsentation, Jesper Christensen, der bød velkommen til Kongressen således:

"Kære kongres. Det er mig en stor fornøjelse som næstformand for byens Styre at byde Jer velkomne til København, og jeg håber, at I får en god og udbytterig kongres med mange vigtige beslutninger – denne gang i det "rigtige" København og ikke som for 20 år siden på Frederiksberg. Som tidligere nævnt lægger København "hus" til lidt af hvert. Dette både i den forgangne periode, men også i de kommende måneder, hvor der vil være begivenheder i København, der på godt og ondt udfordrer Staten, kommunen og ikke mindst politiet. Københavns kommune har et godt og velfungerende samarbejde med Københavns Politi. Interessen for hinandens arbejde har jo nærmest aldrig været tættere, heller ikke når man læser morgenaviserne i den sidste periode.

I det daglige tætte samarbejde er det afgørende for en by som København, at vi finder løsninger sammen – både på de daglige ting, der sker i byen, og på de mere ekstraordinære elementer, såsom efterårets IOC-kongres og FN's Klimatopmøde. Vores samarbejde og dialog er vigtig for at løse disse daglige udfordringer, eksempelvis på Vesterbro med problemer med narkomaner, der bor side om side med almindelige borgere. På Nørrebro med den igangværende "bandekonflikt", men også i områder som Tingbjerg, hvor grupper af unge mennesker indimellem laver ballade. I Indre By så vi jo også i Bededagsferien, at en af byens smukke og centrale, fine gader blev udsat for massivt hærværk. Så København er på godt og ondt en hovedstad, hvor mange forskellige mennesker færdes, og hvor langt de fleste heldigvis opfører sig pænt, men indimellem er der altså også nogen, som ikke accepterer samfundets almindelige normer for almindelig god opførsel. København befinder sig således i øjeblikket i nogle alvorlige overvejelser om, hvad man kan gøre for at gøre alle trygge, når de er her, også når byen har gæster, så det ikke kun er "bøllerne", der sætter dagsordenen. Vi har iværksat projekter som "Sikker By", "Trygt Natteliv" og formålet er her netop at gøre København endnu sikrere og et endnu tryggere sted at opholde sig. Vi er en storby, som jo absolut både er rar og sikker at færdes i, hvilket I - deltagerne til Kongressen – forhåbentlig får mulighed for at opleve de næste dage.

Ud over de daglige udfordringer vil København som bekendt også være centrum for en række store begivenheder i efteråret. "World Outgames" i juli, IOC-kongres i oktober og klimakonferencen til december. Det er selvfølgelig rigtig spændende at få lov til at huse disse markante arrangementer ligesom jeres kongres. Men det giver selvfølgelig også nogle udfordringer for os alle. Københavns Kommune arrangerer også sideløbende med disse begivenheder arrangementer, der prøver at inddrage københavnere og byens gæster, så det ikke kun er de direkte involverede deltagere i eksempelvis IOC-kongressen og klimakonferencen, der spiller en rolle. Disse begivenheder kræver naturligvis et helt specielt samarbejde med politiet - både forud for og under disse arrangementer. Rådhuspladsen bliver eksempelvis omdannet til centrum for klimakonferencens mere folkelige del med koncerter, udstillinger og "happenings". Dette bliver naturligvis helt fantastisk, men det bliver også en udfordring, der gør, at vi alle såvel i kommunen som i politiet skal tage vores forholdsregler og have sikkerheden for øje. Jeg håber, at I kan tage forskud på nogle af glæderne i de kommende dage i et forhåbentlig forårsramt København.

Endnu engang rigtig hjertelig velkommen til København – og held og lykke med kongressen."

Åbningstalen

Forbundsformand Peter Ibsen bød velkommen til Kongressen således:

"Kære kongresdelegerede, kære gæster fra både ind- og udland, mine damer og herrer. Også jeg vil gerne på Hovedbestyrelsens vegne have lov til at byde rigtig hjertelig velkommen til Politiforbundets ordinære kongres.

Det er måske en lidt særegen situation, fordi vi i den forløbne periode – i tidens ånd - har ændret betegnelsen af forbundets øverste myndighed fra Ombudsmøde til Kongres.

Ombudsmødet i 2005 var nummer 70 i rækken, og da Politiforbundet er verdens ældste politiforbund, finder jeg, at vi uden problemer kan byde velkommen til Politiforbundets 71. ordinære kongres.

Vi mødes her i København, hvor Politiforbundet i samarbejde med Københavns Politiforening har forsøgt at leve op til de rammer, der knytter sig til en så betydningsfuld begivenhed, som en kongres i Politiforbundet er.

Jeg vil traditionen tro benytte denne åbningstale til at omtale en række emner, både bagudrettet og fremadrettet, som ligger os meget stærkt på sinde, og hvis nogle føler, at retorikken strammes, kunne det være fordi, det er emner, som er særdeles vigtige for Politiforbundet, og hvor vi synes, det kniber lidt med den brede forståelse.

Vi afvikler denne kongres i skyggen af en global finanskrise, der efterhånden – i større eller mindre grad – har ramt os alle. Recession, tvangsauktioner, konkurser, stigende arbejdsløshed og økonomisk usikkerhed for den enkelte er desværre ved at blive dagligdag.

Når vi ser på de offentligt ansattes lønforhold i landene omkring os, og især Politiets, ser vi en ganske skræmmende udvikling. Det økonomiske tilbageslag i Euroland har betydet, at en række medlemslande har grebet til kortsigtede lappeløsninger. Tag f. eks. EU-landet Litauen, som kan forvente et fald i væksten på 11 procent. Det har ført til, at den litauiske regering i januar besluttede at reducere de offentligt ansattes lønninger med 12 procent, og senere med yderligere 10 procent til i alt 22 procent. Det gjaldt også politiet.

Alle ved, at de problemer, der opstår i en globaliseret verden ofte får en afsmittende virkning på nabolandene. Politijobbet i Litauen og det øvrige Baltikum er et lavtlønsområde med et lønniveau på under 4.000 kroner om måneden. Korruption er velkendt, og kriminaliteten stiger, og det hele finder sted lige i vores egen baghave.

Hvad får nogle til at tro, at det er uden betydning for os? Nok bliver vores lønninger ikke sat ned, men hvordan tror man, motivationen er hos kollegerne i Baltikum, som blandt andet bevogter EU's fælles grænse, og som vi er afhængige af i forhold til bekæmpelsen af Øst-kriminalitet?

It-kriminalitet, åbne grænser, bander, kvindehandel, våbensmugling, Øst-kriminalitet, hooliganisme, integration, terror, psykisk syge kriminelle, dyrevelfærd, ATK (listen er lang) er nogle af de nye opgaver, som dansk politi er blevet pålagt gennem de seneste år.

Det er tankevækkende, at det antal tjenestetimer, der er til rådighed til løsning af alle disse opgaver, er det samme som i 1989. Samfundet har udviklet sig meget i løbet af 20 år, men politiet skal med de samme timer til rådighed løse stadig flere og ofte langt mere komplicerede sager.

Jeg har i dagene op til denne kongres talt om risikoen for, at politiet kolliderer. Jeg ved, det er store ord, men de dækker over en ægte bekymring for dansk politi. Vores loyalitet har været kolossal, men vi er ved at nå bristepunktet. Vi har bakket op om alle politiske tiltag, og alligevel må vi konstatere, at dansk politi har enden på slibestenen.

Kære politikere. Kære Justitsminister.

Bægeret er altså fyldt: Se jer omkring – spørg ude på landets politistationer.

I Vestegnen var de 655 politifolk før reformen. I dag er de med lidt god vilje 480 politifolk. Hvordan hænger det sammen? Hver sjette er endda under uddannelse.

I Østjylland er politifolk holdt op med at tage telefonen. De vil ikke tilkaldes og kan ikke tage flere ekstra vagter og stadig have et familieliv.

Kollegialiteten – måske den vigtigste lim i politiet – er opløst. Der mangler folk, og der mangler tro på bedre tider. Der mangler faktisk alt, som rimer på tid og overskud.

På Fyn mangler 54 politifolk. Her lyder meldingen, at antallet af langtidssygemeldinger stiger, blodpropper og skilsmisser er i vækst. Politiet er ikke længere betragtet som en god arbejdsplads.

I Midt- og Vestjylland har de droppet efterforskningen af hård ungdomskriminalitet; herunder narkorelateret.

Overalt hænger vagtplanerne ikke sammen. Overalt droppes den kriminalpræventive indsats. Det er ikke "tuder". Det er dødelig alvor og politiets fremtid, som hænger i en tynd tråd. Hvor mange ekstravagter kan man byde en familiefar eller mor, før familien siger stop? Hvor meget overarbejde kan man betale sig ud af, når privatlivet går fløjten, og stress truer helbredet? Så nytter det ikke, at man pålægger sine embedsmænd – politidirektørerne – at sige, alt går fint. Det gør det jo ikke. Helt åbenlyst.

Vi lever faktisk i et land, hvor politifolk – billedlig talt - måske nok optager rapport, når de kaldes ud til indbrud, men som smider den i "skraldespanden", straks de kommer tilbage til stationen. Der er nemlig ikke tid til at efterforske. Der er derimod en usandsynlig dårlig faglig smag i munden. Følelsen af at føre borgerne bag lyset. Lyt og tag det alvorligt. Der skal ske noget.

Sagt rent ud: "Nu gider vi ikke mere. Vi gider ikke høre om omstrukturering og rationalisering. Der skal timer til. Timer til politiarbejde".

Det budskab, vi gerne vil have frem, drukner ofte i politisk fnidder, kritik af politireformen eller politiets ledelse. Jeg vil derfor gerne slå fast, at det her intet har med politireformen at gøre. Vi bakker fortsat op omkring politireformen. Tankerne bag reformen var rigtige og nødvendige, og selvom der har været store problemer med gennemførelsen af reformen, er vi stadig overbeviste om, at reformen over tid vil være til gavn for både borgere og politi. Problemet med de manglende timer var der også før reformen, men reformen har tydeliggjort problemet.

I politiet er vi vant til at løse problemer – ikke skabe dem. Det samme gælder i Politiforbundet. Vi løser problemer – helst ved forhandlingsbordet og helst med de bredest mulige forlig. Vi møder aldrig op med krigsmaling, men med opsmøgede ærmer.

Når jeg kræver en 2020-plan – altså en langsigtet sikring af trygheden og politiarbejdet herhjemme, så er det de opsmøgede ærmers politik. Politiforbundet spiller ud og foreslår forhandling for at løse politikrisen – før den løber løbsk. Det er de opsmøgede ærmer og den fremstrakte hånd, men ingen skal være i tvivl om, at vi mener det alvorligt.

Hvis sensommeren og efteråret, stik mod forventning, ikke resulterer i tilsagn om en udvidelse af politistyrken i de kommende år med 2.000 mand, - ja så kommer krigsmalingen op af skuffen. Og jeg vil godt advare alle relevante politikere og meningsdannere. Alle politifolk ved, hvor farligt det er at presse en person helt op i et hjørne, hvor man ikke kan komme fra. Det giver kun den ene mulighed at forsøge at slå sig fri. Vi føler os trængt helt op i hjørnet.

Når loyaliteten er så meget på retur, at det er svært at få den daglige tjeneste til at hænge sammen, når kollegerne har fået nok af ekstravagter og konstante omlægninger af tjenesten, når familierne synes, det er for meget, når kolleger ikke tager telefonen, når tjenestestedet ringer for at undgå at blive tilkaldt til ekstratjeneste, og når den enkelte føler, at han eller hun er ude af stand til at give en bare acceptabel service. Ja så har vi et problem, som vi alle i fællesskab skal finde en løsning på, således at vi i fremtiden undgår at fordele et personalemæssigt underskud, bare for at kredsene kan få det lige skidt.

Det er helt afgørende, at vi nu sætter os sammen og diskuterer, om dansk politi har den rigtige størrelse til at løse alle de mange opgaver, som vi er pålagt. Vi skal med andre ord sætte os sammen og drøfte, om dansk politi er indrettet til fremtiden.

Vi vil under denne kongres lancere Plan 2020, hvor vi opfordrer til, at politistyrken over de næste 10 år øges med 200 mand om året, således at styrken i 2020 udgør ca. 13.000 mand. Fremgangsmåden, med langsomt at øge styrken med 200 mand om året, gør det muligt både at rekruttere og uddanne de ekstra politifolk.

Hvis vi i den forbindelse ser på udviklingen i Norge, Sverige og senest i Finland, er man her for længst påbegyndt en forøgelse af politistyrkerne. Hvad er det så lige, der tilsiger, at udviklingen i Danmark skulle adskille sig fra udviklingen i de øvrige nordiske lande?

Jeg har noteret mig, at en række af de såkaldte eksperter allerede har udtalt sig, men fordi man har studeret politiets forhold udefra eller været formand for Visionsudvalget, har man langt fra erhvervet sig tilstrækkelig indsigt i politiets forhold og kan under ingen omstændigheder anvendes som sandhedsvidne.

Prøv noget nyt – lyt til dem, der har forstand på politiets forhold, og som gennem det daglige arbejde ved, hvor skoen trykker.

Jeg har også hæftet mig ved, at både politikere og andre, under omtale af politireformen, nævner frigørelsen af 800 årsværk til operativt politiarbejde.

De første 200 årsværk skulle være frigjort i 2008, og derefter fremdeles 200 årsværk pr. år. Lad mig bare slå fast, at vi aldrig har troet på, endsige accepteret, at der kunne frigøres årsværk i det omfang. Tallet er alene tilvejebragt af KPMG, og en gennemgang af deres regnemetode underbygger i alvorlig grad begrundelsen for vores holdning.

Vi anerkender, at der kan opnå en rationaliseringsgevinst, når reformen er helt rullet ud, men aldrig af den størrelse.

Jeg har bemærket, at Rigspolitiet i sin årsberetning anfører, at de 200 årsværk er effektiviseret, men det kniber med at beskrive, hvor de indgår i det operative arbejde.

Og til dem, der har så travlt med at disponere over de 800 årsværk. Selvom de kunne findes, og selvom de kunne overflyttes til operativt politiarbejde – ja, så bliver vi altså ikke flere politifolk af den grund. Bundlinjen er den samme. Det er alene et spørgsmål om fordeling af underskud og ikke det modsatte.

Det, der til gengæld er langt mere musik i, er beslutningen om at øge politistyrken med 2 gange 150 mand i 2009 og 2010. Afvises kan det heller ikke, at ansættelsen af 250 kontor-årsværk vil frigøre politifolk til andet arbejde. Der er sagt meget om de 300 nye politibetjente. Nogle har hævdet, at Politiforbundets kraftige markering under finanslovsforhandlingerne var skadelig for det endelige resultat. Andre hævder det modsatte.

Jeg er ikke belastet af fakta i denne sag, men er ganske overbevist om, at uden forbundets markering var der ikke kommet yderligere politifolk i aftalen.

Nu skulle jeg tage meget fejl, hvis ikke enkelte af jer sidder og tænker: "Ja, det skal han jo sige. Det er den samme sang om mangel på ressourcer". Er det tilfældet, vil jeg godt sige, at Politiforbundet i alle forhold har optrådt loyalt og fleksibelt i forhold til det politiske niveau. Vi har bakket op om processen og alle tanker og forslag til gavn for dansk politi. Vi er en seriøs partner, som ikke bare råber og skriger på ressourcer, men som forsøger at finde løsninger. Hvis vi alene reagerede på stemningen i baglandet, så havde Politiforbundet formentlig allerede erklæret total krig mod direktører og ministre. Derfor er vores appel så vigtig.

I den forgangne periode har der været arbejdet med forslag til et nyt klagesystem. Det er vigtigt for mig i dag at sige, at Politiforbundet ikke var utilfreds med det eksisterende system. Det er vores opfattelse, at systemet med enkelte ændringer, blandt andet sagsbehandlingstiden, kunne bringes til at fungere tilfredsstillende.

Vi måtte imidlertid erkende, at der var sået så megen tvivl om systemets uafhængighed, at det næppe var muligt at fastholde systemet.

Det er måske vigtigt at påpege, at det fortrinsvis var problemer med undersøgelserne af politiets indgriben – de såkaldte §-1020 sager, der gav anledning til problemer.

Det er lidt tankevækkende, at journalistisk gengivelse af et hændelsesforløb baseret på udsagn fra den ene part eller en efterlyst person, der i tv flytter rundt med legetøjsbiler, pludselig repræsenterer den højeste sandhed. Det er imidlertid vilkårene, men problematisk, når den anden part er afskåret fra at kommentere sagen.

På den baggrund valgte forbundet at indgå i arbejdet med forslag til et nyt klagesystem.

Vi tilkendegav allerede ved starten af udvalgsarbejdet, at vi ikke havde ultimative krav, men en række områder var af største vigtighed for vores medlemmer – nemlig at den enkeltes retsbeskyttelse var på mindst samme niveau som i det nuværende system, og at den fornødne professionalitet og de nødvendige kompetencer var til stede i forbindelse med undersøgelse og efterforskning af sagerne, samt at sagsbehandlingstiden både af hensyn til klageren og indklagede var så kort som muligt. Jeg mener, vi er blevet tilgode-set på alle tre områder, og vi kan tilslutte os betænkningens anbefalinger.

Jeg skylder dog at sige, at meget selvfølgelig vil afhænge af, hvordan Den Uafhængige Politiklagemyndighed til sin tid struktureres. Afgørende for os er, at den nødvendige ekspertise, erfaring og professionalitet er til stede ved behandling og efterforskning af sagerne, og der holdes fast i princippet om, at anklagemyndigheden – her statsadvokaterne – suverænt vurderer beviserne i forhold til eventuel tiltalerejsning.

Ved åbningen af en kongres vil det ikke være unaturligt at se lidt tilbage.

Der er ingen tvivl om, at de seneste 4 år har været endog meget vanskelige for Politiforbundet. Arbejdet med reformerne ved Domstole og Politi har lagt beslag på en utrolig stor del af vores energi og slidt hårdt på organisationen.

Der har ved domstolene være meget stille omkring gennemførelsen af reformen i forhold til politiet. Det betyder ikke, at der ikke har været problemer. De ansatte ved domstolene kan nikke genkendende til ressourcediskussionen, problemer og udfordringer i forhold til samling i større enheder, Tinglysningensret med meget mere.

Politiforbundet har i hele forløbet signaleret, at vi fortsat bakkede op om begge reformer. Vi har stået fast, også når vinden blæste fra en ubehagelig retning, og vi har taget en række store interne diskussioner om dele af gennemførelsen af reformen. Kort sagt vil jeg tillade mig at sige, at vi har været en troværdig part i gennemførelsen af både politi- og domstolsreformen.

Vi ved, at indflydelse kræver ansvar. Det mener vi at have vist i de seneste år, at vi er parate til.

Når vi endelig har talt med høj røst, har der virkelig været grund til det, og det har altid været med ét for øje: at fastholde dansk politis og danske domstoles meget høje standard. Jeg forventer ikke ros eller skulderklap for vores indsats, men jeg forventer, at vi behandles med den respekt, som vores engagement tilsiger.

Grunden til, at jeg siger dette, er, at vi oplever enkelte tiltag til, at personaleorganisationen forsøges kørt ud på et sidespor. Der bliver stillet spørgsmålstejn ved vores organisering og det arbejde, vi udfører, og vi oplever, at der bliver lagt hindringer i vejen for udførelse af det nødvendige faglige arbejde.

Jeg forstår det ganske enkelt ikke. Forklar mig lige, hvilken beslutning der er stærkere end en beslutning truffet i fællesskab mellem ledelse og personale. Den findes ikke. Det er unægtelig et udtryk for en fejlagtig prioritering at bruge så megen energi på at genere personaleorganisationen frem for at satse på det, der betyder noget.

Jeg vil godt fra denne talerstol opfordre til, at vi nu koncentrerer os om det væsentlige - nemlig arbejdet med at genskabe tilliden til politiet. Vi er på vej, men der mangler stadig adskillige 100 gram, før vi er i mål, og hvis nogle har lidt svært ved at forstå budskabet, vil jeg gerne – som almindelig forbrugeroplysning – sige, at vi er gode at have med, men til gengæld skræmmende at have imod.

Når jeg nu har lettet lidt på låget med advarsler, vil jeg godt hæve fingeren mod Personalestyrelsen.

Det er en kendt sag, at vi ved aftaleforhandlingerne 2008 kæmpede om tjenestemænds ret til og mulighed for førtidspension og om tvungen forhøjelse af de pligtige afgangsaldrer – for vores vedkommende 63 år. Personalestyrelsens krav blev trukket tilbage, og finansministeren forpligtede sig til ikke at lovgive om emnet i indeværende aftaleperiode. Blækket var dårlig tørt på aftalen, før Personalestyrelsen spillede ud med forslag til forringelser af tilskadekomstpensionen under dække af, at der skulle ske en ligestilling mellem overenskomstansatte og tjenestemænd.

Jeg forstår ganske enkelt ikke, hvorfor vi som tjenestemænd skal være under næsten konstant beskyldning med forringelser. Personalestyrelsen henviser til ligestilling mellem tjenestemænd og overenskomstansatte, men det argument holder ganske enkelt ikke.

Der er, og skal være, forskel på ansættelsesformerne. Vi har som tjenestemænd nogle rettigheder, men langt flere pligter, og vi er ligeledes underlagt en række begrænsninger som f. eks. manglende mulighed for at strejke. Det giver derfor ingen mening at hævde ligestilling mellem tjenestemænd og overenskomstansatte, og jeg undrer mig over den nidkærhed, der udvises i forhold til en gruppe på under 100.000, og hvor langt de fleste – ud over polititjenestemænd – er i lukkede grupper, hvilket betyder, at der ikke ansættes nye tjenestemænd. Vi kender problemstillingen fra vores kontoransatte medlemmer i politiet og ved domstolene.

Hvis målet er en total ligestilling mellem tjenestemænd og overenskomstansatte, ser vi hellere en helt anden ansættelsesform med fulde rettigheder og herunder retten til at strejke.

Så politisk må man snart bestemme sig, hvilken ansættelsesform man ønsker for politiet.

Om den pligtige afgangsalder vil jeg sige, at det jo ikke er tilfældigt, at politiet for mange år siden forhandlede sig til en afgangsalder på 63 år. Er det blevet mindre belastende at arbejde i politiet siden da. NEJ!

Hvad er det så, der tilsiger, at pensionsalderen med djævelens vold og magt skal forhøjes. Jeg kender godt argumenterne, men de holder ikke i forhold til politiet, hvor vi i parentes bemærket har passeret det tidspunkt, hvor de psykiske arbejdsskader har overhalet antallet af de fysiske.

Vi har indgået en aftale om, at kolleger, der ønsker det og har helbred til det, kan søge forlængelse ud over 63 år. Og lad os være enige om, at det er det længste, vi går – de kolle-

ger, der ønsker det, skal have mulighed for at gå på pension ved det fyldte 63. år med fuld pension.

Når jeg nu har strammet retorikken, vil jeg godt knytte et par bemærkninger til forhandlings- og aftaleretten.

Vi har netop i dette forår markeret 100-året for oprettelsen af vores centralorganisation – COII. En vigtig hjørnesteen i centralorganisationens foreløbig 100-årige historie er aftaleretten.

Jeg ved, at der enkelte steder på ledersiden er et voksende ønske om at kunne fordele lønmidler uden at inddrage den ”besværlige” personaleorganisation. Jeg er selvfølgelig også opmærksom på, at enkelte af vores medlemmer ønsker selv at kunne forhandle.

Lad mig derfor slå helt fast, at aftaleretten ikke er til salg. Politiforbundet organiserer kontortjenestemænd ved politiet og domstolene og samtlige politifolk fra den yngste politibetjent til chefpolitiinspektøren.

Det er en stor styrke for et forbund at organisere så bredt, men det er samtidig en udfordring af vores evner til at betragte tingene bredt, se muligheder i stedet for begrænsninger og til at respektere de forskellige roller, som vores medlemsgrupper repræsenterer. Hvis vi evner det, vil vi også kunne fastholde aftaleretten til gavn for alle forbundets medlemmer. Lad mig derfor sende det signal til andre Centralorganisationer: Vi blander os ikke i, hvordan I sammensætter tingene, men hos os er aftaleretten ikke til salg, og ligesom vi respekterer jeres beslutning, bør I respektere vores.

Ved åbningen af ombudsmødet i 2005 forsøgte vi en moderat fornyelse af mødet. Jeg varslede ved den lejlighed, at det kun var starten til en større modernisering. Det er selvfølgelig mit håb, at den modernisering, der blev igangsat i 2005, vil slå fuldt igennem ved denne kongres, og ændringerne vil være ganske tydelige, når vi skilles på fredag.

Udviklingen har vist, at kommunikation er utrolig vigtig. Hvis vi ikke kan trænge igennem i medierne i forhold til vores medlemmer og samarbejdspartnere, er vi bagud fra starten. Vi har derfor oprustet mediemæssigt i perioden, men også oprustet internt. Vi må nødvendigvis tage bestik af, at den teknologiske udvikling er gået utrolig stærkt, og vi skal forstå at udnytte de nye muligheder. Hele medie billedet er totalt ændret på få år, og en tilpasning er nødvendig. Vi er kommet et langt stykke af vejen, men der mangler stadig en del.

Jeg vil afslutte mit første indlæg på denne kongres med endnu engang at byde rigtig hjertelig velkommen til Politiforbundets 71. ordinære kongres.

Til alle de delegerede, jeres ledsagere og øvrige deltagere fra kredsene.

Til vores æresmedlemmer Flemming Bay, Jørgen Fischer, Steen Møller Andersen og Tommy Agerskov.

Til tidligere formænd fra Dansk Kriminalpolitiforening og Politiets og Domstolenes Tjenestemandforening.

En særlig velkomst til Justitsministeren og til de øvrige repræsentanter fra Justitsministeriet.

Velkommen til repræsentanterne fra Rigspolitiet med Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg i spidsen, og ligeledes velkommen til repræsentanterne fra Domstolsstyrelsen.

Velkommen til repræsentanterne fra Københavns kommune, Københavns politi og byretspræsidenten.

En særlig velkomst skal lyde til repræsentanterne for CO II, FTF, HK politiet og HK Domstolene samt til Politidirektørforeningen og Foreningen af Offentlige Anklagere samt vore forretningsforbindelser fra Lån og Spar Bank og Popermo Forsikring.

En særlig velkomst til repræsentanterne fra de øvrige nordiske lande, selvom der inden for de nærmeste dage er indløbet nogle afbud. Vi er utrolig glade for, at I har taget jer tid til at deltage i kongressen, og vi ser frem til at være sammen med jer i de næste dage.

Nordisk samarbejde er noget helt unikt – ja endda så unikt, at Arne Johannessen, forbundsformand i Norge, Jan Karlsen, forbundsformand i Sverige, og jeg er enige om, at politiet i Danmark, Norge og Sverige sagtens kan samarbejde om løsning af store, personalekrævende opgaver som eksempelvis Klimatopmødet eller det svenske EU-formandskab.

Sidst, men absolut ikke mindst, en hilsen til vore internationale gæster.

Dear friends

I am well aware that you did probably not understand much of what I just said, but I can assure you that you can all relate to the essence of it from your work in your own organisations.

I would like to welcome you all to our Congress in The Police Union. Welcome to Copenhagen.

We are very pleased and proud that you have accepted our invitation and have travelled to Denmark to attend our Congress. We look forward to spending the next days with you.

I wish you all a wonderful stay with us and hope that over the next days we can further develop the good relationship between our countries and our organisations.

A warm welcome to Denmark!

Jeg vil slutte med at takke de mange kolleger, der har været involveret i planlægningsarbejdet med af få afviklet en forhåbentlig god og konstruktiv kongres.

Tak til Københavns Politiorkester for jeres bidrag.

Rigtig hjertelig velkommen.”

Københavns Politiorkester spillede herefter for til nationalsangen "Der er et yndigt land"

Fanen føres ind

Forbundsformand Peter Ibsen anmodede forsamlingen om at rejse sig, mens forbundets fane blev ført ind.

Politiforbundets fane blev herefter ført ind i salen til tonerne af melodien "*Her kommer Jens med fanen*".

Fanetalen

Forbundsformand Peter Ibsen holdt herefter fanetalen:

"Når forbundsfanen om lidt føres ind i lokalet, vil vi benytte lejligheden til at mindes de alt for mange kolleger, der alt for tidligt er gået bort i perioden. Uanset om døden skyldes sygdom, ulykke eller en følge af terror, så kommer den altid uventet, og den rammer hårdt. Vi kendte mange af dem personligt, men fælles for dem er, at de efterlader et gabende hul i vores rækker.

Jeg vil bede alle om at rejse sig og mindes alle afdøde kolleger.

Jeg vil udtale et: Æret være deres minde."

Forsamlingen mindedes de afdøde kolleger med et minuts stilhed.

Københavns Politiorkester spillede herefter for til sangen "Der er ingenting, der maner".

Forbundsformand Peter Ibsen erklærede herefter Politiforbundets 71. ordinære Kongres for åben.

Forbundsformand Peter Ibsen oplyste, at tidspunktet var kommet for, at Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg kunne afholde det berammede, tjenstlige indlæg.

Rigspolitichefens tjenstlige indlæg

Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg fremkom herefter med sit tjenstlige indlæg således:

"Jeg vil først og fremmest sige tak til Peter Ibsen og tak til hovedbestyrelsen/forbundet for indbydelsen til at være med her i dag ved åbningen af kongressen. Det har jeg glædet mig rigtig meget til. I har i en pressemeddelelse givet klart udtryk for, at det er en kongres, der holdes i politikrisens tegn. Og det er også fulgt tydeligt op af Peters tale. Og at I har givet udtryk for, at I er trætte af tomme løfter og hult klingende budskaber. Der står også noget om, at man ikke skal regne med smil fra de cirka 200 delegerede.

Tak for advarslen! Men det får mig altså ikke et sekund til at fortryde, at jeg har valgt at deltage. Tværtimod. Jeg foretrækker klar tale, det tror jeg at vi er bedst tjent med. Og så mange sure miner synes jeg nu heller ikke, at jeg har set her i dag. Jeg ved, at I har meget at tale om, meget at drøfte, I har meget at udveksle meninger om, I har beslutninger at træffe, I har valg at gøre. Jeg synes faktisk også, at jeg har nogle vigtige budskaber til jer, som jeg håber I vil tage i betragtning, når I tager jeres drøftelser i de kommende dage. Og tak, fordi I også har fået tid til at komme lidt grundigt omkring.

Det er ingen hemmelighed, at dansk politi gennem de seneste år har været udsat for voldsom søgang. Og hvis jeg skal prøve at tage det lidt fra den sjove side i første omgang, og ud over det, at det har medført, at jeg er så privilegeret, at jeg står her i dag som rigspolitichef, er der ikke meget godt at sige om den søgang. Jeg kan ikke komme i tanke om andre myndigheder, der gennem en så lang periode har været udsat for så meget og så massiv kritik. Fra egne medarbejdere, fra borgere, fra politikere og alt sammen samlet i en stærkt kritisk presse. Og desværre ikke helt med urette.

Min hovedopgave som Rigspolitichef er nu at give et tydeligt og manifest bidrag til, at vi kommer igennem søgangen. Det kræver først og fremmest, at vi alle arbejder mod at nå et fælles mål, at vi arbejder i samme retning og i samme takt – og at der ikke er nogen, som hiver bundproppen op. Et tæt, godt og konstruktivt samarbejde med alle ansatte og alle personalegrupper er derfor helt og aldeles afgørende for mig, og lad mig i den forbindelse kvittere for den særdeles pæne modtagelse, som forbundet har givet mig i forbindelse med min tiltræden som Rigspolitichef. Det har virkelig betydet meget for mig! Jeg kan garantere for, at jeg vil gøre mit til, at vi fortsætter, udbygger og videreudvikler de gode samarbejdsstraditioner og relationer, som vi har i Dansk Politi.

Inden jeg går videre, så lad mig lige forsøge at kridte den vanskelige bane op. Vi står med et historisk underskud. Rigsrevisionen er i gang med en undersøgelse af vores virksomhed. Medierne og pressen er som sagt ikke synderligt imponerede. Borgerne, deres oplevelse af og tillid til politiet er faldet – desværre – på en række punkter. Vi har også oplevet et personalefracfald efter politireformen, og selvom det heldigvis er vendt nu, og det er det helt tydeligt, ja – så savnes der, som jeg også har sagt, kolleger ude i kredsene. Og for at det ikke skal være løgn, så venter der historisk store politimæssige udfordringer lige om hjørnet. Der venter faktisk mange.

Et gammelt kinesisk ordsprog siger, at når det blæser op, så skal man ikke bygge læhegn; man skal sætte sejl. Man skal sætte store sejl. Og hvis det er rigtigt, og det plejer det at være, når de gamle kinesere siger noget, så har vi har virkelig mulighed for at skyde en gevaldig fart, og vi kommer meget vidt omkring! For selvom jeg måske ikke holder meget af retorikken, så er jeg enig i, at vi er i en svær situation med store udfordringer. Ikke kun på grund af omverdenens syn på os, men ikke mindst fordi, at der indadtil er påtrængende brug for, at der nu sættes tydelig retning og kurs for vores politi. Og det kan ikke siges meget mere enkelt, end at den situation, vi har været i i de sidste to-tre år, den skal og må nu høre op. Vi skal have bragt al den negative omtale af vores fælles arbejdsplads til ende. Det er vigtigt, at vi igen med stolthed i stemmen kan sige, at vi arbejder i politiet. Og vi skal igen møde anerkendende blikke fra dem, som vi siger det til. Det er meget lettere sagt end gjort, men jeg har nu alligevel en ide og nogle planer om, hvordan vi sammen kan få skabt det politi, som alle med rette kan være stolte af. Og der er navnlig ét punkt,

og jeg vil være meget direkte og bede jer om at tænke over det, og det er, hvad vi kommunikerer udadtil. Der er ikke tvivl om, ingen som helst tvivl om, at mediernes kanaler er vidt åbne for – jeg havde nær sagt enhver – der er ansat i politiet, der synes, at der er grund til at tilkendegive utilfredshed med det ene eller det andet. Jeg kender faktisk ikke andre organisationer, hvor det forholder sig sådan i forhold til organisationens medarbejdere, og hvorfor det forholder sig sådan med politiet kan man kun gisne om. Men en af forklaringerne er nok, at medierne blandt andet lever af at – nu siger jeg det lidt hårdt og direkte – sælge utryghed. Og derfor er det selvfølgelig overordentlig interessant og vedkommende, hvis der er personer inde fra organisationen, som siger, at politiet ikke er i stand til at varetage sine opgaver. Utilfredshed, utryghed, det sælger. Og i den forbindelse har pressen lugtet blod. For hvad er grundlæggende vores opgave? Det er at skabe tryk-
hed. Det er vores allervigtigste salgsvare. Det er, hvad vi skal præstere for de cirka otte milliarder kroner, borgerne i dette land betaler for deres politi. For vi er borgernes politi. For medierne er der selvfølgelig ikke meget musik i, at politiet passer sit arbejde og leverer, hvad man kan forvente. Derfor er der en stor åbenhed omkring modsatrettede budskaber. Her er så min pointe; når nu vi er tilbøjelige til at stille op for medierne og fortælle om, hvor elendigt og uigennemtænkt man synes, det hele er, så er man med til at formidle budskabet om utryghed. Uanset hvor god meningen er. Og det er i bund og grund ikke vores opgave i forhold til medierne og vores samfund. Det er derimod et budskab, og det er vigtigt, at det budskab, når det er der, skal formuleres over for det politiske system og ad de rigtige kanaler. Jeg vil gerne sige, at jeg godt forstår, at der har været en særlig trang til at tilkendegive, over for hvem der måtte lægge øre til, at der var noget, som ikke fungerede tilfredsstillende. Sådan må det nu engang blive, når dem, man i første omgang retter budskabet mod, ikke kan eller vil høre det. Og her tror jeg ikke, man kan sige, at vi i politiets øverste ledelse altid har været dygtige til i tide at indse, at der faktisk var nogle ret betydelige problemer, som kaldte indtrængende på løsning. Sådan sagt lidt pænt. Jeg erkender, at den interne kommunikation ikke har været kompetent og ikke har været stringent, og det betaler vi en høj pris for i dag. Jeg håber, I at kan se, at vi retter op på det. Vi forsøger hver eneste dag at gøre det bedre, fordi kommunikation er nøgleordet i forhold til at løse mange af de problemer, som vi slås med.

Men nu er vi altså i en situation, hvor befolkningens tillid til os er i spil. En tillid, det tager ti år at bygge op, og en tillid, som kan ødelægges med et fingerknips. Så min appel til jer og alle andre ansatte i politiet, er: Giv det nu en chance! Lad os tage en pause og så lade være med at hænge vores snavsetøj til tørre uden for døren og lade os hænge det op indendørs. For der vil altid være noget, der skal hænges op – sådan er det i en stor organisation. Tiden er inde til, at vi holder op med at "tale os selv og vores fag ned". Jeg er rigtig bange for, at det skader – ikke kun politiet som helhed - men også den enkelte medarbejder, som gør et kæmpe job. Og det er der, det gør rigtigt ondt. Jeg siger ikke dette, fordi det som leder kan være ubekvemt at svare på spørgsmål fra presse eller politikere. Jeg siger det, fordi jeg tror, det er en afgørende vigtig brik i det puslespil, der skal lægges for at få genoprettet vores omdømme og renommé. Nu skal vi have arbejdsro. For der er rigtig meget, der skal gøres.

En af de vigtigste opgaver, vi står over for, sådan som jeg ser det, er at skabe rammerne for at have tilfredse, motiverede og engagerede medarbejdere. Hvis ikke vi har det, så kan vi godt glemme det hele! Man må huske på, at politiarbejdet ikke kan sammenlignes med så mange andre erhverv. Det viste jeres introduktion med al tydelighed. Vi arbejder ofte i

samfundets skyggeside. Under vilkår, der ofte stiller store krav til vores familiers tålmodighed og tolerance og i situationer, hvor almindelige borgere ikke engang tør blive stående som tilskuere. Så når jeg siger, at jeg vil kæmpe for, at vi skal være motiverede, tilfredse og engagerede, så er det altså ikke kun, fordi jeg synes, man bør være et rigtigt rart menneske, men det er også, fordi det efter min opfattelse er helt og aldeles nødvendigt, hvis man vil have et politi, som kan og vil løse dets mangeartede opgaver på en rigtig og ordentlig måde. Når mennesker bringes sammen, opstår der relationer. Disse relationer kan være pludselige, de kan være planlagte og af længere eller kortere varighed. De kan være mere eller mindre ligegyldige, men de kan også have en karakter, hvor relationen er helt afgørende for et andet menneskes følelse af arbejdsglæde og oven i købet livsglæde. Sådan en relation er der efter min opfattelse tale om, når man ser på forholdet mellem ledere og medarbejdere. Og det er noget, man skal gøre sig forbandet klart, hvis man vælger at blive leder eller ønsker at fortsætte med at være det i politiet. Så medarbejdertrivsel er for mig et fundament. Det er det, som alt andet skal bygges videre på.

I den forbindelse er løn en parameter – det er også nævnt i dag af Peter. Og lad mig blot nævne, at jeg synes, vi har fået et nyt lønsystem med pænt generelt lønløft og også rum for lokal og individuel løndannelse. Der er indbygget en forudsætning om løbende, individuel kompetenceudvikling, og at den enkelte medarbejder som forudsætning for lønudvikling og lønfastsættelse skal leve op til nogle krav. For mig er det samtidigt vigtigt i den forbindelse at sige, at politifaget og politi-etik – vores håndværk – det er det, der skal være centrum for kompetenceudviklingen for vores politiansatte. Det er rigtigt vigtigt. Og jeg vil også gerne i dialog med Forbundet om det videre arbejde med politi-etik. Om hvordan vi sammen arbejder videre om den meget vigtige udfordring.

Se, nu ville jeg jo gerne kunne sige, at I bare skal holde ud, for lige om lidt bliver alt godt igen. Men så let og så hurtigt kommer det desværre nok ikke til at gå. Godt nok ser de første statistikker over sagsbehandlingstiden og sigtelser for 2009 meget lovende ud. Også så lovende, at man kan fristes til at melde ud, at det ser ud til, at stormen er redet af og kurven er knækket. Men med tanke på de opgaver, der ligger i 2009, så tror jeg, det ville være en lidt risikabel udmelding.

De to helt store udfordringer er dels den politimæssige indsats i tilknytning til IOC's kongres i København den 1. - 9. oktober 2009 samt klimakonferencen den 7.- 18. december 2009, dels indsatsen i relation til rockere og bander. Danmark er jo løbende vært for topmøder og statsbesøg og lignende arrangementer, hvor der dels er en betydelig risiko for terrorangreb, dels erfaringsmæssigt kan der forventes demonstrationer, hvor mange vil være helt legitime og fredelige, mens andre vil have karakter af voldelige og konfronterende opløb. Sådan nogle situationer kan vi godt håndtere. Det kan vi blandt andet, fordi vi i Danmark har et fælles politikorps, som er fælles uddannet, udrustet og udstyret, ligesom vores arbejdsmetoder er ens over hele landet. Der er ikke mange andre lande, som har det heldige udgangspunkt. Derfor kan vores lille land og vores forholdsvis lille politistyrke håndtere store begivenheder – også selvom vi langt fra kan mobilisere samme mandskabsantal som i udlandet.

Det begrænsede mandskab tvinger os også til at handle mere gennemtænkt, mere strategisk, mere reflekterende – og det ser jeg langt hen ad vejen som en fordel, blandt andet fordi det hele ikke må gå op i hollændervogne og vejspærringer. Der skal selvfølgelig være

et højt og et forsvarligt sikkerhedsniveau, men der skal også – og det er rigtig vigtigt - være plads til Københavns indbyggere og gæster.

Klimakonferencen i december 2009 er Danmarks politis største udfordring nogen sinde af denne karakter. Det konkrete trusselsbillede afhænger i høj grad af den politiske situation i december, ligesom meget afhænger af, hvilke stats- og regeringschefer der vælger at deltage. Vi bliver selvfølgelig i den nuværende fase nødt til at tage udgangspunkt i den - set med politi-briller – mest udfordrende og værst tænkelige situation. Dansk politi må derfor stille det maksimale beredskab til rådighed, således at der i provinsen opretholdes det minimalt forsvarlige beredskab, mens øvrige ressourcer bliver stillet til rådighed i København. Der er ingen tvivl om, at det er en meget krævende opgave, men også en fagligt udfordrende og fantastisk spændende opgave, og jeg ved, at vi i fællesskab kan løse den. Vi har også sørget for, at vi efter sommerferien kommer med en udmelding om, hvordan der skal prioriteres og arbejdes i de politikredse, der står med en stor daglig opgave i den forbindelse.

For så vidt angår rockere og bander har politiet en klar strategi. Vi skal via en intensiv og offensiv overvågning og efterforskning til stadighed have et opdateret situationsbillede og løbende afdække kriminelle handlinger, ligesom vi i samarbejde med andre myndigheder, ikke mindst SKAT, skal gøre det uattraktivt at være tilknyttet det her forfærdelige miljø. Der skydes desværre fortsat, og vi skal være forberedt på et langt og sejt træk, men indsatsen giver løbende og i stigende omfang gode resultater. Jeg ved, at der bliver leveret en kæmpe, flot indsats på det her område. Og det skal der også. Ingen hverken skal eller kan have forståelse for, hvis ikke politiet sætter massivt ind, når forhærdede kriminelle bander i deres kamp om det kriminelle marked, koldblodigt nedskyder såvel rivaler som helt udenforstående samfundsborgere.

Jeg er rigtig glad for, at den her indsats har givet anledning til, at vi i samarbejde har fået lavet en rigtig god national strategi. Jeg glæder mig over det flotte samarbejde, der er etableret mellem kredsens dygtige specialister og Rigspolitiets folk. Vi har for første gang i et meget tæt samarbejde lavet en national operationsplan fulgt op af en stab, som sammen og løbende tilpasser indsatsen. Jeg glæder mig over det samarbejde. Det giver resultat. Og det samarbejde skal bruges og videreudvikles på en lang række områder. Også i forhold til lokalpolitiarbejdet, som vi ikke har været dygtige nok til at koncentrere os nok om. Men vi har nogle nye måder at arbejde sammen på, og jeg synes, at den her måde, vi arbejder sammen på omkring banderne, det sætter en god retning.

Disse to store hovedopgaver, rocker-/bandeindsatsen og topmøderne, lægger beslag på rigtig mange kræfter i 2009. Det er det, som jeg har udtalt til pressen, og som i Politiken den 12. maj 2009 udløste en overskrift om, at jeg annoncerede, at der er færre opklaringer på vej, hvilket igen udløste en række udmeldinger.

Jeg er i den forbindelse selvfølgelig rigtig glad for, at der er udsigt til, at vi får økonomiske midler til at betale for overarbejde, således at de kolleger, der er i aktion, kan genoptage arbejdet, når de kommer tilbage til deres egen politikreds, og ikke skal afspadsere i hele 2010, ligesom der er udsigt til, at politiet får penge til det særlige udstyr, som denne her ekstraordinære indsats vil kræve. Men bundlinjen er selvfølgelig, at hvis vi ikke skulle be-

skæftige os med topmøder og rocker-/bandemiljøet, ville der være flere ressourcer til rådighed til andre opgaver.

Som jeg nævnte før, så er det nok uklogt at melde ud, at alt er på vej i sin bedste gænge uden problemer. For jeg tror ikke, det er sandsynligt, at vi ubetinget kan fastholde den positive udvikling, som nu fremgår af politiets statistik, i slutningen af 2009. Dertil skal vi simpelthen bruge for mange ressourcer til rigtig mange ting. Man skal jo også huske på, at topmøderne ikke alene kræver en umiddelbar indsats på selve mødedatoerne, men kræver en meget langvarig og meget ressourcekrævende planlægnings- og øvelsesfase, hvilket er noget, som ikke mange uden for politiets egne rækker har blik for. Og det kan man heller ikke forlange, at man skal have. Men derfor er det også vigtigt, at vi fortæller noget om, hvor stor en opgave det er, og hvordan det foregår. Det er nemlig meget vigtigt i forhold til befolkningen, at vi forklarer, hvad det er, vi gør. Hvis ikke vi er i stand til at forklare, hvad vi gør, så er det heller ikke til at forstå.

Statistikken og udviklingen giver heldigvis et fingerpeg om, at vores politi under mere normale omstændigheder nu begynder at levere meget flotte præstationer igen. Det kan så godt være, at det først er i 2010, det slår helt igennem, men det vigtigste er, at vi kan se en vej mod målet. Og det er jeg altså sikker på, at vi kan.

Vi må også derfor sige, at politiet må prioritere de ressourcer, som er til rådighed. Det gør man også på alle mulige andre områder. Der er en del bindinger på vores prioritering – og det er der, for prioriteterne er mange. Og jeg kan ligesom Peter Ibsen blive helt stakåndet, når jeg skal remse det op, hvis jeg må tage nogle af dem: Større økonomisk kriminalitet, Ensartede og korte responstider, Prostitutionens bagmænd, Organiseret kriminalitet, Dyrvelsfærd, Fodboldbøller, Illegal arbejdskraft, Grænsekontrol, Æresrelaterede forbrydelser, Synlighed, navnlig i yderområderne, Jalousidrab, Østeuropæiske kriminelle, IT-kriminalitet. Og så videre og så videre. Man bliver helt stakåndet. Og der er ikke så megen hjælp at hente, når der skal prioriteres.

Prioriteringen må foregå ud fra simple grundsætninger om, at "hastende politiopgaver går forud for ikke-hastende opgaver", og "løsningen af opgaver vedrørende personfarlig kriminalitet og lignende går forud for andre typer opgaver.

Derudover må vi – ud over bander og topmøder - særligt prioritere færdsel, indbrud og større økonomisk kriminalitet. Det er meldt klart ud i vores strategi vedrørende vore politioperative fokusområder, og det er en strategi, som jeg er rigtig tilfreds med, og som vi har udarbejdet også i godt samarbejde med kredsene. Hvordan der i den konkrete situation derudover skal prioriteres, må afgøres i den enkelte politikreds, som kender den lokale situation. Men jeg tror, og har også fået mange tilkendegivelser af, at det er befriende for mange medarbejdere, at vi nu begynder at italesætte, at vi faktisk bliver nødt til at prioritere en gang imellem. Ikke dermed sagt, at noget må bortprioriteres, men snarere en klar erkendelse af, at det ikke er alle politiopgaver, der kan gives samme store opmærksomhed på alle tidspunkter.

Jeg vil også godt benytte lejligheden til at sige i den her forbindelse, at når vi er i nogle af de problemer, vi har for øjeblikket, så er det fordi, vi ikke har været dygtige og stringente nok i forhold til vores strategiarbejde. Det arbejder vi hårdt på for øjeblikket, og jeg ved, at

I kommer til at mærke en stor forskel, når strategierne kommer på plads, når vi får en strategi i forhold til vores fireårsplan, og vi får en strategi, som kredsene kan bygge deres strategier op på. Det kommer til at betyde rigtig meget, og det er noget af det, vi bruger rigtig mange kræfter på for øjeblikket.

Et område, som jeg også tror, vi skal have lidt mere opmærksomhed rettet mod, er samarbejdet med andre myndigheder. For eksempel kan det forebyggende arbejde kun løses i tæt samarbejde med skole- og sociale myndigheder. På bandeområdet og andre områder er det i samme grad vigtigt, at den politimæssige indsats ikke står alene, men indgår i en koordineret indsats, for eksempel med SKAT.

Et af mine yndlingsudtryk var, i hvert fald tidligere, sammenhængskraft. Nu bliver det brugt i mange sammenhænge. Men alligevel er det et godt udtryk, fordi det betyder, at 1+1 giver ikke nødvendigvis 2. Sammenhængskraften og dynamikken, der opstår i den forbindelse, skal også lægges til. Vi skal derfor altid huske at indtænke andre myndigheder i vores handlinger. Og vi skal gøre andre myndigheder opmærksomme på, at de tilsvarende skal indtænke politiet. Det sidste synes dog ikke altid at være det helt store problem!

Politiforbundet har den 6. maj 2009 udsendt en pressemeddelelse med overskriften "Politiet på vej mod afgrunden" og den 20. maj 2009 en pressemeddelelse om, at denne kongres afholdes "i politikrisens tegn". Som jeg nævnte tidligere, kan og skal det ikke skjules, at vi har nogle meget store udfordringer. Problemerne har optaget størstedelen af min arbejdstid, siden jeg blev rigspolitichef - så jeg ved det lige så godt som jer.

Og når nu vi taler om problemer, så er det måske på sin plads at give politiets økonomi en selvstændig omtale. Det var selvfølgelig med stor beklagelse og stor ærgrelse, at jeg som en af mine første embedshandlinger som rigspolitichef måtte konstatere et underskud på 340 millioner kroner genereret i 2007 og primært i 2008. Jeg var derfor nødsaget til at dekretere et omgående udgiftsstop. Jeg tror ærlig talt ikke, at nogen af jer kan være i tvivl om, hvor ærgerligt og frustrerende det er at stå over for en gigantisk opgave med at rette politiets kurs op, og faktisk have en lang række ideer og planer til, hvad der skal gøres, og så få en økonomisk lammer, mavepuster – eller på randrusiansk: kæberasler - på samme tid. At situationen langt hen ad vejen er opstået – og det må jeg være ærlig at sige – på grund af manglende prioritering, koordinering og styring i Rigspolitiet gjorde min ærgrelse endnu større.

Vi har nu ansat en overordnet økonomidirektør i Rigspolitiet, og vi er tæt på at have overblik over økonomien, og vi har fuldstændig overblik over skadernes omfang. Det kommer der selvfølgelig ikke flere penge ud af, men vi får nu tilrettelagt rammerne for, at de midler, som vi har, bruges på en kontrolleret og gennemtænkt måde, således at vi får mest muligt for pengene. Sådan at opgaverne følger pengene, og sådan at resultaterne hænger sammen med pengene. Det burde være en selvfølge, men sådan har det altså ikke været – og det kan kun beklages.

Politiets personaletal er nærmest politisk bestemt, og lønsummen ligger fast. Udgifter til bygninger og benzin er heller ikke til diskussion. En række udgifter følger af flerårsaftalen og finanslovsaftalen for 2009. Sammenholdt med at vi skal afdrage på et underskud, giver dette selvsagt et forholdsvist begrænset økonomisk råderum i den nærmeste fremtid. Vi vil

kun have penge til de mere nødvendige ting. Politiforbundet har lanceret et udspil om flere politiuddannede medarbejdere. Det er langt hen ad vejen et politisk spørgsmål, men jeg kan tydeligt se, at vi godt kan bruge nogle flere hænder. Men jeg vil i den forbindelse heller ikke afstå fra at sige, at det er vigtigt, at vi med fastlåste personaletal erfaringsmæssigt får en tilsvarende fastlåsning af, hvilke nye opgaver der skal varetages. Med andre ord vil jeg gerne understrege, at vi ikke må fokusere ensidigt på personaletal. I dag er det således, at næsten 80 procent af vores budgetter går til løn, 25 procent af resten går til husleje og afskrivninger, og der er altså ikke ret meget råderum tilbage, hvis vi ikke har andre muligheder end kun at kigge på, hvor mange vi skal være. Noget andet er, at man skal tage i betragtning, at der er lang "leveringstid" på en politibetjent. Han skal først uddannes, før han i fuldt omfang kan gøre gavn. Og vi skal derfor nøje planlægge for, at der er unge betjente til at tage over, når ældre kollegaer pensioneres. Vi skal efter min opfattelse i det kommende år nøje gennemtænke, hvilke input vi skal give til Justitsministeriet til brug for forhandlingerne om en ny flerårsaftale for politiet. Personaleønsker kan være et naturligt element, men der er også mange andre elementer, såsom bygninger, IT og andet materiel, der sætter os i stand til at tackle både de lokale problemer og den globaliserede og organiserede kriminalitet, som Peter Ibsen også har været inde over. Jeg vil understrege: Vi er hverken et vagtværn eller et gendarmeri. Og det betyder, at der er noget, der følger med, når vi får nye politifolk.

Men hvad så. Hvad har jeg som øverste ansvarlige for politiet så tænkt mig at gøre ved alle de problemer? En indskydelse, som man bliver lidt fristet af, når man kommer fra Randers. Man kunne starte med at sige: "I kan rende mig" og så begynde at gå med aviser igen, som jeg gjorde, da jeg var stor dreng i Randers. Det gik faktisk meget godt. Så kunne jeg få tid til at fiske, spille tennis og nyde et intensiveret samvær med min kone. Men min kone har meget frarådet mig dette valg. Det er nok også det eneste rigtige. Så jeg vælger at blive i kampen. Og heldigvis er der da også sat en masse i gang.

Lad mig begynde med at slå fast, at vi har et rigtig godt udgangspunkt: Vi har en god struktur, som mange andre landes politi og anklagemyndigheder misunder os. Vi har et veluddannet, kompetent og dedikeret politikorps, der i bund og grund ønsker at udføre et meningsfuldt arbejde på et højt kvalitetsniveau – og som kan gøre det. Vi har trods alt stadig velvilje i befolkningen og politisk – velviljen har måske været større, men den ligger fortsat på et rimeligt højt niveau og giver et godt rygstød, som mange andre myndigheder misunder os.

Det gode udgangspunkt suppleres af, at vi i resten af 2009 og i 2010, det vil sige i den resterende del af den nuværende flerårsaftaleperiode, vil se frugten af de initiativer, der allerede er iværksat, ligesom der i den nærmeste fremtid vil blive iværksat en række yderligere initiativer, som vil forbedre situationen. Vores produktionstal for de første måneder af 2009 dokumenterer som tidligere nævnt, at udviklingen går den rigtige vej. Vi får afsluttet langt flere sager, og vi gør det hurtigere. Det har vi grund til at glæde os over.

Fortsættelsen af det gode arbejde i kredsene sammenholdt med etableringen af servicecentre og øvrige tiltag vil gøre, at kredsene kommer endnu længere mod målet. Servicecentre er vores svar på blandt andet kritik af vores manglende service. Det er et svar, som kommer hurtigt, men igen ikke så hurtigt, som mange gerne vil have det. Servicecentre vil være i drift i løbet af 2009. De første politikredse endda i løbet af meget kort tid.

Det bliver en stor udfordring både teknisk og organisatorisk, men de foreløbige meldinger er positive, og der er ikke grundlag for andet end optimisme. Min egen optimisme er blandt andet bestyrket af, at Politiforbundet støtter op omkring etableringen af servicecentre, og at alle har kastet sig entusiastisk ind i arbejdet.

De tilknyttede servicedeclarationer er også ved at konkretisere sig. Der har for nyligt været afholdt en workshop, hvori blandt andet forbundet deltog, og hvor man fik færdiggjort et udkast til deklARATIONERNE, som skal medvirke til at afstemme borgernes forventninger til politiet med det, vi rent faktisk leverer. Ud over at afstemme borgernes forventninger til os, skal de også afstemme forventningerne internt. Vi skal gøre det klart for os selv, hvad det egentlig er for en service, vi ønsker og bør levere inden for de ressourcemæssige rammer, som vi nu engang har. På den måde får vi synliggjort over for hinanden, hvad det er, der ligger i kodekset "god borgerbetjening". Når forventningerne er afstemt og vi rent objektivt gør det godt, således som produktionstallene for de første måneder af 2009 viser, er det min overbevisning, at vi vil kunne se det afspejlet i de kommende borgertilfredshedsmålinger. Servicecentrene etableres via de midler, som politiet blev tilført ved finanslovsaftalen for 2009. Det er en aftale, som også på andre områder giver os et skub i den rigtige retning. Det skal blandt andet fremhæves, at der - som led i finanslovsaftalen for 2009 og efter nærmere aftale med mig - er iværksat nogle analyser, som forestås af eksterne konsulentfirmaer.

Der er indgået delkontrakt med "Deloitte Business Consulting A/S" for så vidt angår analyse af: "Styrkelse af ledelsen" og "Rammebetingelser for ledelsen i politiet". Der er endvidere indgået delkontrakt med "The Boston Consulting Group" for så vidt angår analyse af: "Rolle- og ansvarsfordeling i Rigspolitiet", "Den fremtidige styring af politiet", "Rollefordelingen mellem Rigspolitiet og politikredsene" og "Frigørelse af årsværk til operativt politiarbejde." Konsulentfirmaerne har her i foråret blandt andet været på besøg i politikredsene, og arbejdet forventes afsluttet inden sommerferien. Der er tale om fremadrettede konsulentanalyser, der skal munde ud i konkrete anbefalinger til, hvordan vi bruger vores resourcer bedst muligt. Og det viser sig allerede meget tydeligt. Der er kredse, hvor man gør det rigtig godt administrativt, men halter lidt efter på nogle af de øvrige områder, og andre kredse er benhårde til efterforskning, men her ligger det måske lidt stille med andre områder. Det er jo indlysende rigtigt at få kortlagt, hvor det er, man kan lære noget af andre, og hvor det er, man med fordel kan dele ud af de rigtige ideer, man selv har prøvet sig frem til. Konsulentanalyserne giver blandt andet også hjælp til arbejdet med lederudvikling. Det er meget glædeligt, da politireformen i særlig grad stiller krav - også nye krav - til politiets ledere. Det er også glædeligt, at vi får hjælp til at se på Rigspolitiet. Rigspolitiet er nemlig ikke tilstrækkeligt tunet i forhold til politireformen.

Jeg vil derfor her til sommer - på baggrund af konsulentanalysen og efter drøftelser i henhold til de almindelige samarbejdsprocedurer - udmelde en ny struktur for Rigspolitiet, der tager udgangspunkt i politireformens intentioner vedrørende Rigspolitiets rolle i forhold til politikredsene, det vil sige at Rigspolitiet er styrende, koordinerende, understøttende og løser visse opgaver, som mest hensigtsmæssigt løses på nationalt plan, idet udgangspunktet i øvrigt er, og det vil jeg gerne slå fast, at flest mulige opgaver skal løses af politikredsene.

Antallet af medarbejdere i Rigspolitiet har været meget omtalt. Det skal tages i betragtning, at Politiets Efterretningstjeneste er en del af Rigspolitiet, og at PET i tiden efter 11. september 2001 er blevet markant og nødvendigt styrket som en konsekvens af den forøgede terrortrussel. Tilbage står imidlertid, at der er behov for fordomsfrit at se på, hvordan Rigspolitiets nuværende opgaver løses bedst muligt. Rigspolitiet skal benhårdt fokusere på kerneydelserne og løse disse opgaver på det højest tænkelige faglige niveau. En af de kerneydelser, som Rigspolitiet skal fokusere på, er den nye rolle som styrmand for dansk politi – en rolle, der er blevet kraftigt udvidet i medfør af politireformen, og som nu ikke alene er af koordinerende karakter, men også går ud på at sætte retning. Retningen sættes selvfølgelig efter, at relevante input er indhentet, modtaget og analyseret. Dialog er afgørende vigtig for at finde den rigtige retning – og eventuelt kan det være hensigtsmæssigt at gøre en afstikker fra den lige linje mod målet, hvis man på den måde undgår dårligt vejr.

Vi er altså til trods for udfordringer og besvær – både operativt og administrativt - på rette vej. Vi når det ikke i morgen, men det behøver vi heller ikke. Bare det hele tiden skrider rigtigt fremad.

Jeg vil ikke undlade at kommentere lidt på politireformen, for den har fået og får stadig en lidt hård medfart, som efter min opfattelse ikke er helt berettiget. Reformen har helt givet haft nogle menneskelige omkostninger for mange medarbejdere, hvis hverdag er blevet fundamentalt ændret. De kollegaer skal vi fortsat tage godt hånd om. Der har også været en række praktiske problemer forbundet med, at en meget stor del af politiets ansatte har skullet gøre tjeneste på nye steder – og i et stort omfang samtidig har skullet varetage nye opgaver. De praktiske problemer, for eksempel hovedstationer, der ikke er store nok til at rumme samtlige funktioner, som naturligt hører hjemme på en hovedstation, udgør fortsat en udfordring. Men det ligger naturgivent i en stor reform som politireformen, at det hele ikke virker fra "dag et". Der er heller ikke nogen, som har sagt eller skrevet, at reformen ville virke med det samme. Men der er nok mange, som har håbet og troet, at de gode virkninger indtraf med det samme.

På det politifaglige område er det min overbevisning, at reformen, og det er Peter Ibsen jo enig i, i sine grundtanker er rigtig. Den gode virkning skal nok komme, og vi står meget stærkt, når implementeringen er tilendebragt. Og her skal vi huske på, at planen hele tiden har været, at implementeringen først skal være fuldført ved udgangen af 2010. Reformen er vores basis for en hensigtsmæssig organisering i store politikredse, som er selv bærende og som udgangspunkt kan løse de problemer, som kredsen måtte blive stillet over for. Og vel at mærke kan løse dem på et højt niveau, blandt andet fordi de store kredse giver mulighed for specialisering. De dage er forbi, hvor en generalist-uddannelse kunne løse alle typer af problemer. Det har ikke været nemt at komme fra start med reformen, men i kraft af min fortid som politidirektør ved jeg, at politikredsene er kommet langt. Og det har I som forbund heldigvis også nævnt. Og lad mig så lige – lidt stille – bemærke, at nu har jeg været ansat i mange år i politiet. Og mange af de problemer, som får megen opmærksomhed nu, altså også viste sig en gang imellem inden reformen. Og de vil også dukke op fra tid til anden selv længe efter, at reformen er fuldt implementeret og vi føler, at vi har fået løst udfordringerne. Vi er trods alt mennesker på godt og ondt, og vi laver fejl en gang imellem. Men det er lidt som om, at alle fejl og utilstrækkeligheder først er kommet til verden sammen med reformen, og det er vist ikke helt fair.

Jeg vil også gerne kommentere de budskaber, som jævnligt kommer til udtryk i medierne – blandt andet fra jer og jeres kolleger – om, at vi mangler folk og er alt for få. Jeg er sådan set ikke uenig i, at vi har brug for flere hænder. Jo flere hænder, jo flere opgaver kan vi løse. Og jeg forstår til fulde de kolleger, som frustreret må acceptere, at der bare ikke er kræfter nok til at yde en service, som man med sin faglige stolthed ved, er den rigtige. Men også her er vi på vej, men vi bliver nødt til at bide tænderne sammen lidt endnu, for det tager som bekendt nogle år at fabrikere en politibetjent i et system, som er godt, og som skal værne om et demokrati. Men de er på vej, og om dem, jeg har mødt, kan jeg kun sige: "I har noget at glæde jer til". Børge og jeg har interviewet mange af dem oppe i Nordjylland. Og selv om vi tror, at Nordjylland er de bedste, så tror jeg faktisk, at det gælder over hele landet. De bliver fremragende kolleger. Men indtil da må vi prioritere lidt dybere, end vi gerne ville.

Lad mig her på falderebet gentage, at jeg synes, at vi fortsat har et politi, som vi kan være stolte af. Måske det bedste i verden. Og vi nyder fortsat internationalt set enorm tillid og opbakning blandt borgere og samarbejdspartnere. Og intet kunne være mere fortjent. Vi har dygtige og engagerede kolleger, de er veluddannede og løser deres opgaver ud fra en meget høj etisk, faglig standard. Vi har stadigvæk under de givne omstændigheder grund til at være stolte af vores politi. Men vi skylder også vores kolleger og ikke mindst de borgere, som vi er sat til at servicere og passe på, at vi nøgternt og stålfast hele tiden forsøger at rette op, hvor der er grund til det.

Ingen skal være i tvivl om, at jeg vil gøre alt, hvad jeg overhovedet kan for, at vi får løftet dansk politi op på det niveau, hvor det hører hjemme. Politiarbejdet har stået i centrum for hele mit arbejdsliv. Det er en opgave, som jeg brænder for – det ved jeg også, at I gør. Og jeg har altid været stolt af at arbejde i politiet. Det vil jeg fortsat være. Ellers stod jeg ikke her i dag.

Så kære kolleger: Vi står lidt ved en korsvej. Vi er ikke foran et kollaps, men det er nu, vi skal vende udviklingen, det er nu, vi skal vende stemningen i fællesskab. Det gør vi ved målrettet at fortsætte den udvikling, som er i gang, og ved at bide tænderne sammen og give den endnu et nyk. Og det forholder sig jo sådan, at når man bider tænderne sammen, så kan man ikke snakke så meget. Og det er jo en selvstændig pointe. Vi er efter min vurdering nu nået til det punkt, hvor vi skal holde op med vores offentlige beklagelser og i stedet søge målrettede, faste løsninger. For de er faktisk til at få øje på. Det er nu, vi skal vise sammenhold. Vi skal vise, at vi i fællesskab kan få det her til at virke. Og jeg skal garantere for, at jeg som ansvarlig vil gå forrest i den forandringsproces, som vi kommer til at opleve på vejen mod det politi, alle og også vi selv fortjener at have. Med disse ord vil jeg, ud over at bide tænderne yderligere sammen, ønske jer en fortsat god kongres. Jeg glæder mig til samarbejdet.

Tak for tålmodigheden og opmærksomheden."

Forbundsformanden takkede Rigspolitichefen for et meget inspirerende indlæg, som var yderst interessant. Han understregede i den forbindelse, at også han var til både direkte og ærlig kommunikation, som helt tydeligt kom til udtryk i indlægget. Han ønskede ikke på nuværende tidspunkt at kommentere de enkelte elementer i talen, men han tilkendegav

helt klart, at forbundet gerne vil være med til at bygge vindmøller og til at sætte sejl, når forandringens vinde blæser, hvilket Rigspolitichefen ikke måtte være i tvivl om. Han tilkendegav ligeledes, at han langt hen ad vejen deler de holdninger og tilkendegivelser, som Rigspolitichefen fremkom med under sit indlæg. Afslutningsvis oplyste han, at det er helt fint at bide tænderne sammen, men at man da bare ikke måtte håbe, at de begge sad i overmunden. Han takkede herefter mange gange for talen, og understregede endnu en gang, at han glædede sig til det fremtidige samarbejde.

2. Valg af dirigenter

Forbundsformanden foreslog på vegne af en enig Hovedbestyrelse valg af *Mogens Winding* (Østjyllands Politiforening) og *Per Graulund Jacobsen* (Syd- og Sønderjyllands Politiforening) til kongressens dirigenter. Da ingen øvrige kandidater blev bragt i forslag, var de pågældende valgt med akklamation.

Dirigenterne (*Mogens Winding*) overtog herefter ledelsen af den ordinære kongres og takkede herunder for valget.

Der blev henvist til Lov for Politiforbundet § 10, stk. 3, hvoraf fremgår, at kongressen afholdes hvert fjerde år, almindeligvis i årets andet kvartal, og at indkaldelsen skal ske med mindst tre måneders varsel med angivelse af foreløbig dagsorden.

Indkaldelsen er sket ved annoncering i Dansk Politi nr. 1/2009 fra januar 2009 med angivelse af den foreløbige dagsorden, ligesom der ved særskilt skrivelse dateret d. 18. februar 2009 fra forbundet til politi- og landsforeninger var gjort opmærksom på Kongressens afholdelse.

Kongressen er således lovligt indvarslet, og der blev fra de delegerede ikke gjort indsigelser mod mødets lovlighed.

Dagsordenen blev herefter gennemgået og godkendt.

3. Valg af mandatudvalg, sekretær og arbejdsudvalg

Til mandatudvalget blev der på en enig Hovedbestyrelses vegne foreslået valg af *Michael Agerbæk* (Politiledersforeningen), *Mie Naaman Brøchner* (Fyns Politiforening), *John Schmidt Andersen* (Vestegnens Politiforening) og *Michael Beck* (RigsPolitiforeningen). Da ingen øvrige kandidater blev bragt i forslag, var de pågældende valgt til mandatudvalget med akklamation.

---oo0oo---

På en enig Hovedbestyrelses vegne blev foreslået valg af *Forbundssekretær Claus Redder Madsen* (Politiforbundet), som sekretær for Kongressen. Da ingen øvrige kandidater blev bragt i forslag, valgtes han med akklamation.

---oo0oo---

Til arbejdsudvalget blev der på en enig Hovedbestyrelses vegne foreslået valg af *Knud Georg Høfler (Nordjyllands Politiforening)*, *Finn Moesgaard (Midt- og Vestjyllands Politiforening)*, *Poul Moubøe (Sydøstjyllands Politiforening)*, *Bjarne Simonsen (Sydsjællands og Lolland-Falsters Politiforening)*, *Erik Skriver (Nordsjællands Politiforening)*, *Finn Agerholm (Københavns Politiforening)* og *Finn Nielsen (Domstolenes Tjenestemandsförening)*. Da ingen øvrige kandidater blev bragt i forslag, var de pågældende valgt til mandatudvalget med akklamation.

4. Mandaterne godkendes

Mandatudvalget godkendte d. 27. maj 2009 kl. 14.10 efter et navneopråb, der ikke gav anledning til bemærkninger fra de delegerede, i alt 178 stemmeberettigede kongresdelegerede.

5. Forretningsordenen forelægges til godkendelse

Dirigenterne (Mogens Winding) gennemgik herefter grundigt den fremlagte forretningsorden, som blev oplæst for kongressen. Forretningsordenen godkendtes herefter uden yderligere bemærkninger.

Opmærksomheden blev ligeledes henledt på, at Kongressen bliver optaget såvel lyd- som billedmæssigt.

6. Beretning om virksomheden

Forbundsformand Peter Ibsen supplerede de foreliggende fire års beretninger samt den i forbindelse med Kongressen afholdte åbningstale med følgende mundtlige beretning:

”Denne mundtlige beretning, som jeg har forsøgt at gøre så kort som mulig, har som formål at supplere den skriftlige beretning.

I den mundtlige beretning er kun medtaget ændringer, præciseringer eller yderligere udvikling i forhold til, hvad der er skrevet i den skriftlige beretning.

Den skriftlige beretning suppleret med denne mundtlige beretning vil være det grundlag, på hvilket kongressen skal vurdere hovedbestyrelsens arbejde i den forgangne kongresperiode fra 2005 til 2009.

OK08 og lønprojekter

Ved kongressen i 2005 kunne vi behandle et næsten dugfriskt aftaleresultat. Denne gang er det faktisk mere end 15 måneder siden, aftalen blev indgået. Vi har derfor haft bedre tid til at debattere indholdet i aftalen, ligesom vi denne gang havde indkaldt ekstraordinært til kongres for at tage stilling til aftaleresultatet og det lønprojekt for politifolk, der fulgte af aftaleresultatet.

Der er jo unægtelig siden sket en udvikling i dansk økonomi og dermed i forudsætningerne for indgåelse af aftaleresultatet. Det er klart, at hvis vi den nat i februar 2008 kunne have forudset udviklingen, var der nok en række ting, vi havde forsøgt gjort anderledes - men det er eftertænkning, som det kan være svært at bruge til noget overhovedet. Jeg vil derfor alene tilføje nogle enkelte bemærkninger til det, der er anført i den skriftlige beretning.

Hvad angår politifolkene, var der megen diskussion om, hvorvidt fordelingen af de tilforhandlede midler var rimelige og rigtige. Jeg er af den opfattelse, at vi med den meget store omlægning af vores lønsystem pr. 1. oktober 2008 har fået skabt en rigtig god platform for den fremtidige lønudvikling.

Jeg er helt opmærksom på, at mange, specielt i det storkøbenhavnske område (stedtil-lægsområde 6), måske ikke føler, at de fik megen andel i ændringen pr. 1. oktober 2008. Når man skal bedømme de samlede lønstigninger i aftaleperioden frem til 2011, er det vigtigt at se på alle elementer. Ingen havde lovet, at den samlede lønstigning skulle indfinde sig den 1. oktober 2008, men skulle ses over den samlede aftaleperiode.

Lad mig så bare tilføje, at vi fik lønramme 29, skalatrin 42 som slutlønrammen for alle. Ja, men jeg var i lønramme 28, så det var ikke imponerende. Nej måske ikke, men muligheden for yderligere lønramme 28-stillinger var ikke til stede, så den reelle slutlønramme på sigt var lønramme 26, skalatrin 38, så det er i dette lys, vi skal vurdere lønramme 29, skalatrin 42. Og jeg vil sige, at vi kæmpede meget hårdt for at opnå denne slutlønramme.

For det tjenestemandsansatte kontorpersonele blev der aftalt overgang til Ny Løn. Jeg er helt opmærksom på, at vi ikke havde et projekt klar i forbindelse med den ekstraordinære kongres. Det var ikke tilfredsstillende og gav naturligt frustration blandt kontortjenestemænd. Der er således ingen grund til at forsøge at bortforklare, at situationen for kontortjenestemænd ikke var optimal. Jeg håber, at der er, og ikke mindst vil blive, rettet op på dette. Vi har i alle tilfælde sat alle sejl til for at sikre en så fornuftig lønudvikling hos kollegerne i den administrative sektor.

Jeg ved godt, at enkelte af jer er uforstående over for at skulle på Ny Løn, men det forholder sig altså således, at kontortjenestemænd er en lukket gruppe - karakteriseret ved, at der ikke kommer nye tjenestemænd i gruppen. Personalestyrelsen ville ikke medvirke til nogen form for udvikling af det gamle lønsystem. Det var derfor, vi valgte overgang til Ny Løn. Mange tror - fejlagtigt - at hvis vi bare var blevet på gammel løn, kunne vi have fortsat med at omklassificere stillinger. Det er ikke tilfældet. Derfor accepterede vi overgang til Ny Løn.

Som jeg sagde indledningsvis, har vi her ved OK08 gennemført den største omlægning af politiets lønsystem i mange, mange år. Uheldigvis faldt det sammen med, at den samlede

lønsystem blev fordelt til kredsene samt ikke mindst med overgang til Økonomistyrelsens lønanvisning.

Det er vel næppe for groft at betegne disse sammenfald som noget nær totalt kaos. Ingen kunne gennemskue sin lønseddel. Ingen kunne forstå de forskellige frem- og tilbageregninger. Kolleger var forkeret indplacerede, og mistro og mistillid bredte sig langt ind i medlemskredsen. Selv i dag så længe efter mangler der lønkoder, der muliggør anvisning af enkelte basale ydelser.

Nok er tildeling af en række tillæg blevet decentraliseret, men hvis kredsene ikke råder over lønkoder til anvisning af de konkrete ydelser, hjælper det ikke ret meget. Det er ganske enkelt utilstedeligt, at Økonomistyrelsen ikke får fingeren ud og får oprettet koderne så eksempelvis landbetjente kan få udbetalt det funktionstillæg, der er enighed om.

Når hertil så lægges Personalestyrelsens sædvanlige smøleri med udmøntning af lokalløn, er paradokset fuldenendt. Det er ganske uforståeligt, at den 1. april – datoen for udmøntning af lokalløn – selv midt i en aftaleperiode tilsyneladende kommer totalt bag på Personalestyrelsen. Eller er det ligegyldighed med de grupper inden for CFU-området, der er på gammelt lønsystem?

Kontortjenestemænd ved Domstolene blev ligeledes aftalt over på Ny Løn. Til forskel fra politiet skulle overgangen finde sted pr. 1. april 2009, hvilket gav lidt bedre tid til at forbedre processen.

Hvis dette giver indtryk af, at processen ved Domstolene har været ukompliceret, er det ganske forkeret. Der har været mange problemer i forbindelse med overgangen. Blandt andet var Domstolsstyrelsen af den opfattelse, at Domstolenes andel på ca. 1,7 millioner kroner af de tilforhandlede 85 millioner kroner alene kunne anvendes ved den tekniske overførsel, og først efter diverse armvrid blev det accepteret, at de 1,7 millioner kroner kunne anvendes i en tillægsstruktur som supplement til den aftalte løn.

Der har også været problemer med honoreringen af de administrative kontorledere i lønramme 36. Det kan være svært at forklare, hvorfor en stilling besat med en jurist skal være højere lønnet end en tilsvarende stilling besat med en kontortjenestemand. Det må vel alt andet lige være stillingsindholdet, der er afgørende. Analogt hertil overgik enkelte stillinger som personalechefer i politiet, som var besat med tidligere kontorledere, ligeledes til Ny Løn.

Nyt klagesystem

Den meget negative omtale af det eksisterende klagesystem førte i oktober 2006 til, at daværende justitsminister Lene Espersen nedsatte et bredt sammensat udvalg, der skulle komme med forslag til et ændret klagesystem for politiet. Efter nøje overvejelse besluttede vi at indgå i arbejdet. Jeg vil ikke her komme med en nøjere gennemgang af forslaget til nyt klagesystem, men blot fremhæve et par vigtige elementer.

Politiforbundet var grundlæggende tilfreds med det nuværende klagesystem, der med mindre ændringer ville kunne bringes til at fungere optimalt. Jeg tænker her specielt på de lange sagsbehandlingstider. Vi måtte imidlertid konstatere, at der, ved blandt andet pres-

sens hjælp, var sået så megen tvivl om det nuværende system, at det nok havde fremtiden bag sig.

Forbundet gik ikke ind i udvalgsarbejdet med en forudfattet mening om, hvordan et nyt klagesystem skulle se ud, men vi understregede meget tydeligt, at vi havde en række helt overordnede krav for at acceptere et nyt system. For det første skulle kollegernes retsstilling være helt uændret i et nyt system i forhold til i dag. For det andet skulle undersøgelserne, uanset hvilken form de havde, ske på et meget højt professionelt niveau - forstået således, at vi ikke ville acceptere, at den nødvendige ekspertise og professionalisme ikke var til stede. For det tredje var det helt nødvendigt at sikre en acceptabel sagsbehandlingstid – ikke blot henset til klageren, men selvfølgelig også den eller de indklagede.

Jeg mener, vi under udvalgsarbejdet er blevet tilgodeset på alle områder med den foreslåede model - en opfattelse, der deles af Politiforbundets baggrundsgruppe, som består af advokat Torben Kock, samt yderligere en advokat fra advokatfirmaet Kock & Christensen, en repræsentant for Københavns Politiforening, en repræsentant for Midt- og Vestjyllands Politiforening, sekretariatslederen og undertegnede, der repræsenterede forbundet i arbejdsgruppen.

I hvilken udstrækning arbejdsgruppens betænkning omsættes til konkret lov er en beslutning, der alene tages af Justitsministeren og senere Folketinget.

For de, som ikke har haft mulighed for at stifte bekendtskab med forslaget til nyt klagesystem, kan jeg oplyse, at den største ændring består i, at statsadvokaternes undersøgende rolle erstattes med, at undersøgelserne - uanset om der er tale om adfærdsklager, straffesager mod polititjenestemænd eller undersøgelser i forbindelse med, at nogen er blevet skadet eller afgået ved døden som følge af politiets indgriben, foretages af et uafhængigt politiklagenævn. Nævnet træffer beslutning i adfærdsklager, men videresender færdigt efterforskede straffesager og undersøgelser til Statsadvokaterne til beslutning om eventuel tiltalerejsning.

Det er således helt i tråd med normal praksis i dansk ret, at anklagemyndigheden træffer beslutning i tiltalerspørgsmål i henhold til retsplejelovens almindelige bestemmelser. Det har været vigtigt for forbundet at holde fast i denne praksis og dermed undgå, at der blev etableret en særmyndighed eller værre, en særdomstol.

Afslutningsvis for denne gennemgang er det vigtigt at fremhæve, at udvalget i forløbet blev bedt om at forholde sig til, i hvilken udstrækning klager over politiets dispositioner skulle omfattes af en ny klageordning. Politiforbundets holdning var og er helt klar. Dispositionsklager behandles af de respektive politidirektører med rekursmulighed til Rigspolitiet - en holdning, som udvalget efter megen diskussion tilsluttede sig.

Reformsvigt og Servicecenter

Forløbet om Servicecentrene har været fulgt nøje via følgegruppen, hvor der løbende er afrapporteret om arbejdet med opbygningen af Servicecentrene. Den skitserede tidsplan ser ud til at holde vand, og nogle kredse er da også allerede sat i drift. Ud over de bygningsmæssige forandringer er en stor del af arbejdet med etableringen af servicecentrene gået med at udfinde de rigtige medarbejdere og få uddannet disse. Der er således i op-

startsfasen placeret i alt 414 medarbejdere i landets 11 Servicecentre, fordelt gennemsnitligt med 80 procent administrative medarbejdere og 20 procent politifolk, men med store lokale forskelle. Forskelle, der nok primært skal ses i lyset af, at også de opgaver, der er placeret i Servicecentrene, er forskellige fra kreds til kreds.

Herudover resterer tilvejebringelsen af et videnstøttesystem, der skal give medarbejderne i Servicecentrene en reel mulighed for at kunne svare på de meget forskelligartede spørgsmål og henvendelser, der naturligt vil rettes til Servicecentrene. Man må så håbe, at der - med etableringen af Servicecentrene - er sat endeligt punktum for problemerne med at kunne få fat i politiet, blive betjent på ordentlig vis og uden urimelig lange ventetider.

Klimatopmøde - COP 15

Klimatopmødet i december bliver uden sammenligning den største politimæssige begivenhed nogensinde. Indsatsen under mødet vil berøre samtlige ansatte i dansk politi - uanset om den pågældende er direkte indsat i København eller passer den daglige tjeneste i politikredsen. Planlægningen er i fuld gang, og i forbundet er vi meget optaget af, at betingelserne for både indsats og tjeneste i politikredsen er kendte i god tid, før mødet påbegyndes. Erfaringerne fra blandt andet rydningen af Ungdomshuset tilsiger nødvendigheden heraf.

I forbundet har vi arbejdet ud fra en tese om, at de gældende arbejdstidsregler sættes ud af kraft i den periode, hvor klimatopmødet forløber og i stedet erstattes med en midlertidig aftale, der kun gælder i topmødeperioden. Aftalen skal beskrive samtlige de forhold, som kollegerne kan blive udsat for under indsatsen. Vigtigt er det også at fremhæve, at de kolleger, der forretter tjeneste i kredsen også er en del af indsatsen, og der skal aftales honorering af disse.

Foreløbig har Politiforbundet aftalt en hensigtserklæring med Rigspolitiet. Hensigtserklæringen beskriver en række af de forhold, der vil blive søgt indarbejdet i aftalen. Meget afhænger imidlertid af, i hvilken udstrækning der kan skaffes penge til betaling for indsatsen, men med Statsministerens udmelding den 12. maj og det, vi tidligere har hørt om i dag om, at politiet ville få bevilget dokumenterede udgifter, ser situationen noget mere lovende ud.

Forhandlingerne pågår i øjeblikket, og hensigten er, at en endelig aftale skal være på plads senest umiddelbart efter sommerferien, således at alle kan gøre sig bekendt med indholdet, og således at delingsførere, områdechefer med videre kan orienteres og undervises i aftalen.

Arbejdstid

Politiforbundet har nu gennem mere end et helt år arbejdet intenst med at få styr på håndteringen af for korte ordinære fridage og håndhævelsen af arbejdstidsreglerne generelt. Problemet har efterhånden taget en grotesk drejning, hvor indgåede aftaler Politiforbundet og Rigspolitiet imellem ikke er blevet efterlevet i politikredsen. I enkelte kredse har ledelsen helt set bort fra den centrale aftale og lagt sin helt egen fortolkning og forvaltning for dagen - uden smålig skelen til den indgåede aftale. At forhandlingsretten på arbejdstids-

området ikke yderligere kan uddelers til politikredsene synes heller ikke at bekymre ledelserne rundt omkring.

Diskussionen har primært gået på, hvornår man selv "har afgørende indflydelse på tjensteplanlægningen", en noget rigid diskussion, hvor man får det indtryk, at ledelsen har ud-råbt sig selv som helt og aldeles uden ansvar for overholdelsen af de indgående arbejdstidsregler. En noget grotesk situation og noget, der ligner et opgør med ledelsens mere end 100-årige hævdvundne ret til at lede og fordele arbejdet! Man kan jo så undre sig over, at opgøret skulle komme fra ledelsessiden!

Der er således nu gået mere end et år, hvor Politiforbundet kontinuerligt har gjort Rigspolitiet opmærksom på problemerne med de for korte ordinære fridage, ligesom de lokale politiforeninger har gjort opmærksom på problemerne over for de lokale ledelser, vel at mærke uden at sagen endnu har fundet sin afslutning, og alle kollegerne har fået den aftalte kompensation.

Og det er desværre ikke første gang, at problemer vedrørende arbejdstidsaftalen har trukket i langdrag. Et år og fire måneder tog det, inden den sidste honorering i forbindelse med Ungdomshuset var på plads. Det er simpelthen ikke godt nok! Den slingrekurs og langsommelighed, der - fra ledelsens side - har været lagt for dagen i forbindelse med løsningen af problemet med afholdelsen af for korte ordinære fridage tegner ikke godt for de kommende forhandlinger og den fælles forståelse for håndhævelsen af arbejdstidsreglerne, der venter lige om hjørnet i forbindelse med den største politiindsats nogensinde - afholdelsen af Klimatopmødet.

Bandekriminalitet

I sensommeren 2008 blev der skrevet et nyt kapitel i kriminalitetsudviklingen - primært i København - idet opgøret mellem kriminelle grupperinger flyttede ud på gaden - ud blandt almindelige fredelige borgere. Bandekonflikten havde, og har vel stadig, i modsætning til tidligere, en uhørt ligegyldighed og kynisme over for almindelige borgeres sikkerhed i deres færden på gader og stræder. Flere uskyldige borgere stod pludselig ansigt til ansigt med stridende og svært bevæbnede bandemedlemmer uden for deres egen gadedør.

En sådan uhørt optræden i det offentlige rum blev naturligvis modsvaret af en massiv politiindsats for at komme til bunds i den optrappede konflikt banderne imellem. En indsats, der som bekendt trak, og fortsat trækker, tænder ud rent ressourcemæssigt. Og en indsats, der endnu en gang, kun alt for tydeligt, bekræfter, at politiet rent ressourcemæssigt ikke er gearet til at håndtere langvarige, store og komplicerede politiindsatser, uden at der må foretages en endog meget stram prioritering i øvrige sager.

Bandekonflikten fik også politikerne op af stolen, og der blev fremstillet en række stramninger af straffeloven, retsplejeloven, politiloven og våbenloven. Stramningerne, der blandt andet indeholder fordobling af strafferammen i en længere række af straffelovens bestemmelser, må primært ses som politisk signalgivning om det uacceptable i den optrappede bandekonflikt. Stramningerne vil naturligvis, hvis domstolene udnytter de nye strafferammer, holde dømt bandemedlemmer væk fra gaden længere end ellers, men det er tvivlsomt, om skærpelsen alene afholder "hardcore" bandemedlemmer fra at forøve ny kriminalitet.

Efter forbundets opfattelse skal disse tiltag følges op af en større kriminalpræventiv indsats med det formål at "tørre tilgangen" til banderne ud. Det er ikke noget, der sker "over night". Det er et langt sejt træk, men det er uhyre vigtigt, at det bliver "in" at sige fra over for medlemskab af banderne, og det bliver synligt, at vejen frem er en anden end via banderne. Det kræver imidlertid et godt og solidt samarbejde mellem alle spillere, samt at alle er villige til at ofre de helt afgørende, nødvendige ressourcer på dette arbejde.

Der kan imidlertid forudses nogle bevismæssige besværligheder med at dokumentere, at den eller de tiltalte rent faktisk er medlem af en gruppe eller bande, ligesom det skal kunne bevises, at der er tale om "et gensidigt opgør", for dermed at kunne plædere for anvendelsen af de nye strafferammer.

Angreb på svagelighedspensionen

I forbindelse med aftaleforhandlingerne 2008 rettede Personalestyrelsen et kraftigt angreb på tjenestemandspensionen i form af forhøjelse af den lavere pligtige afgangsalder, og i form af, at beregning af tjenestemandspensionen tilnærmede de beregningsprincipper, der anvendes ved almindelige arbejdsmarkedspensioner i form af aktuarmæssig beregning af førtidspensionsfradraget. Det lykkedes CFU at få afværget angrebet, og Finansministeren trak sit forslag tilbage.

Det virker dog som om, at der i Personalestyrelsen har tilsneget sig en særlig immunitet over for gængse spilleregler, idet blækket på papiret til aftaleforhandlingerne 2008 - 2011 dårligt var blevet tørt, førend vi blev præsenteret for et udkast til forslag til lov om ændring af tjenestemandspension.

Et forslag, som vi betragtede som en kraftig forringelse af tjenestemændenes vilkår, idet Personalestyrelsen blandt andet ønskede at ophæve reglerne for tilskadekomstpension. Begrundelsen skulle være at tilnærme reglerne på resten af arbejdsmarkedet, idet de udtalte, at det opleves uhensigtsmæssigt og urimeligt, at der er automatik mellem arbejdsskade og tjenestemandspension ved blot 15 procent erhvervsevnetab. Det blev endvidere tilkendegivet, at ordningen med tilskadekomstpensioner giver mulighed for at spekulere, uden at der på nogen måde blev tydeliggjort hvordan.

Jeg ved ikke, om medarbejdere i Personalestyrelsen tilhører en særlig art, men det er som om, at hensigten helliger langt de fleste midler, når man så kort tid efter, at der er indgået en aftale mellem Finansministeriet og CFU, går så kraftigt til angreb på tjenestemændene.

Det er en uacceptabel arbejdsform, og sammen med andre tjenestemandsgupper gik Politiforbundet da også i gang med at drøfte mulige konsekvenser af en eventuel vedtagelse af Finansministeriets lovforslag, og samtidig benyttede vi Centralorganisationens repræsentantskabsmøde til at rette en kraftig kritik af lovforslaget. Personalestyrelsen trak sit forslag "for denne gang", men forslaget vil formentlig dukke op i forbindelse med aftaleforhandlingerne i 2011 sammen med en række yderligere forslag til forringelser af tjenestemændenes vilkår. Personalestyrelsens ændrede opfattelse skulle, efter det oplyste, have baggrund i den massive kritik, der blev fremført i forbindelse med CO II's repræsentantskabsmøde. Det har formentlig også spillet ind, at et helt enigt CFU havde tilkendegivet, at

Personalestyrelsen ville få kamp til målstregen, samt det faktum at CFU var parat til at overveje retslige skridt.

Skyderapport

Den 8. maj 2007 nedsatte Rigspolitiet en tværfaglig arbejdsgruppe, der skulle gennemføre en analyse af politiets anvendelse af skydevåben og uddrage viden om de faktorer, som har betydning for politiets brug af skydevåben, og gerne komme med bud på at omsætte dette til fremadrettet læring. Arbejdsgruppen skulle inddrage erfaringer fra udlandet, oplysninger om gerningsmænds samt skudofrenes personlige forhold, psykiske tilstand og bevæbning, forhold i samfundsudviklingen, som kunne tænkes at have indflydelse på politiets anvendelse af skydevåben, politiets uddannelser, alternative magtmidler og politioperative metoder samt de psykologiske faktorer, som har indflydelse på forløbet af de episoder, hvor tjenestevåben anvendes.

For at opnå en viden om disse forhold var det selvfølgelig nødvendigt at se bagud på de skudafgivelser, som havde fundet sted de senere år, og det materiale som i den forbindelse var sikret.

Det viste sig hurtigt, at det var meget begrænset viden, som man konkret kunne udlede af de indberetninger, som eksisterer omkring de passede skudafgivelser. Der var kun i meget begrænset omfang faktuelle og valide oplysninger om situationen, som førte til en skudafgivelse, og der var kun meget begrænsede og i høj grad ikke valide oplysninger om modparten og dennes øjeblikkelige mentale situation. Og sidst, men ikke mindst var der ingen oplysninger eller indberetninger om alle de situationer, hvor politifolk med baggrund i god uddannelse og god menneskelig indsigt, hver eneste dag undgår, at en række alvorlige situationer udvikler sig til en skudepisode.

Skyderapporten blev offentliggjort i november 2007, og den konkrete følge af arbejdet og anbefalingerne i rapporten blev fulgt op med nedsættelsen af tre arbejdsgrupper, der skulle forsøge at komme med bud på implementering af arbejdsgruppens konklusioner:

- **Vidensopsamling**

Arbejdsgruppen skulle komme med anbefalinger til en større grad af registrering af relevante oplysninger i forbindelse med anvendelse af tjenestevåben, med henblik på at registrere og udlede en eventuel udvikling eller tendens.

- **Uddannelse**

Arbejdsgruppen skulle komme med relevante forslag til ny fremadrettet uddannelse på alle niveauer i politiets uddannelser.

- **Polititaktik**

Arbejdsgruppen skulle komme med anbefalinger til, hvorledes det i højere grad kan sikres, at der tages polititaktiske initiativer forud for de politiforretninger, som typisk kan føre til alvorlige konfrontationer.

Arbejdet med disse forhold skal ses i forlængelse af den forpligtelse, Rigspolitiet og vi selv som faglig organisation løbende har til at sikre, at vores kolleger er bedst muligt klædt på til at løse de alvorlige situationer, som de præsenteres for hver eneste dag.

Anbefalingerne skal derfor ses i lyset af et ønske om at gøre danske politifolk i stand til, i endnu højere grad end tilfældet hidtil har været, at handle så hensigtsmæssigt som overhovedet muligt før, under og i de situationer, hvor kollegerne må ty til det ultimative magtmiddel. Det er vigtigt at slå fast, at det er sket ud fra devisen:

"Vi er kompetente, men vi kan altid blive lidt bedre."

Dirigenterne (Mogens Winding) åbnede herefter op for muligheden for at kommentere beretningen om forbundets virksomhed i den forløbne fireårige periode.

Hans Bæk Nielsen, Nordsjællands Politiforening, startede med at rose formanden for åbningstalen, som han fandt rigtig god. I forhold til aftaleforhandlingerne efterlyste han som lokal tillidsrepræsentant en grundigere orientering om det nye lønsystem, også på Politiforbundets hjemmeside. Han opfordrede ligeledes til, at når der fremkommer noget nyt om "Løn", bør man i god tid sikre, at der kommer informationer ud, også i forhold til nye koder på lønsedlen med videre

Michael Staal, Nordsjællands Politiforening, ønskede at spørge til, hvorledes lønsummen fordeles, idet han fandt, at dette kunne gøres lidt anderledes. Særligt var han af den opfattelse, at "natarbejde" blev honoreret alene med 25 % ekstra, hvilket burde øges, idet alle undersøgelser jo netop viste, at belastningerne ved natarbejde var meget store.

Per Nørgaard, Københavns Politiforening, ønskede at fokusere på processen i aftaleforhandlingerne, idet han fandt, at det havde været frustrerende at være lokal tillidsrepræsentant, når der blev lavet et helt nyt lønprojekt. Han erindrede om forbundsformandens udsagn om, at forbundet havde tre krav – nemlig "løn, løn og løn" og derudover en masse forventninger. Som efterrationalisering var han glad for, at han allerede dengang for 15 måneder siden, sagde fra over for resultatet, idet "bøtten blev vendt på hovedet", og man fokuserede på at give de unge kolleger store stigninger. Dette havde han i princippet intet imod, men han mente, at "bøtten var vendt for meget på hovedet", således at de gamle kolleger var blevet "forbigået". Nogle gamle kolleger oplevede ligefrem ved lønstigningen d. 1. oktober 2008, at de gik ned i løn eller blev "spist af" med lønstigninger på 88 øre, hvilket han fandt var en hån mod gode, gamle kolleger. Han var godt klar over, at der som nævnt var tale om en efterrationalisering, men de gamle kolleger havde fået for lidt. Han ønskede også, at spørgsmålet om eventuel afskaffelse af reguleringsordningen igen blev vurderet, særligt med baggrund i den finansielle krise, som formentlig blot gør, at ordningen igen udmønter negativt.

Forbundsformand Peter Ibsen besvarede de indkomne indlæg. Til Hans bekræftede han, at der var lagt op til at udsende information fra forbundet om "Løn", og at vi ikke havde været gode nok til at informere om aftaleresultatet. Dette er blevet skrevet bag øret. I forhold til lønprojektet understregede han, at Personalestyrelsen pludselig trænerede projektet, idet de påstod, at politiet var overgået til Ny Løn. Der gik desværre lang tid, før vi skrift-

ligt fik en klar tilkendegivelse fra Personalestyrelsen om, at vi ikke var omfattet af Ny Løn. Hele lønprojektet blev derfor forsinket. Samtidig med dette overgik kontorsektoren til Ny Løn, og yderligere overgik politiet samtidig til Statens nye lønsystem SLS. Alle elementerne bibragte til kaotiske tilstande. Dette skulle dog ikke ses som en undskyldning, men mere som en forklaring på, hvorfor der blev oplevet forsinkelser. Til Michael med hensyn til natpengene, så var det korrekt, at disse p.t. udgør 25 procent. Vi kunne desværre ikke i forbindelse med aftaleforhandlingerne komme igennem med en forhøjelse af de særlige ydelser. Dette er forsøgt, da vi jo alle er klar over, hvor stærkt belastende familiemæssigt såvel som helbredsmæssigt nattjeneste er, men det lykkedes altså ikke denne gang at komme igennem med forbedringer. I forhold til Per ønskede han at præcisere, at der ikke er sammenhæng i de udsagn, som han fremkommer med. Den plan, der var lagt allerede fra starten, var, at vi skulle forsøge at tilgodese specielt den yngste del af politistyrken, hvilket der var almindelig enighed om. Vi fik også lønramme 29, skalatrin 42, som slutlønramme. Dette var meget vanskeligt, og skal ses i forhold til, at lønramme 26, skalatrin 38, var den oprindelige slutlønramme, men især tilgodeser den ældste del af politistyrken. Ingen er heller gået ned i løn, idet aftalen var helt klar, idet der i eventuelle tilfælde skulle gives et udligningstillæg. Med hensyn til kvalifikationstillæg skulle dette fremadrettet vurderes lokalt, om hvorvidt kolleger fortsat skulle oppebære dette, og især i stedtillægsområde 6 med den højeste løn var der enkelte, der ikke oplevede lønstigninger den 1. oktober 2008. Med hensyn til Pers opfordring om at afskaffe reguleringsordningen appellerede forbundsformanden til, at vi tænkte os godt om, idet han var af den opfattelse, at hvis ordningen afskaffes, vil vi aldrig få den igen. Og derefter vil vi altid ved fremtidige lønforhandlinger skulle starte med, at "vi har et efterslæb", hvilket ikke er optimalt.

Hovedbestyrelsesmedlem Annette Nielsen, Københavns Politiforening, ønskede kort at bemærke til forbundsformandens svar, at de omtalte udligningstillæg aftrappes ved fremtidige lønstigninger, hvorfor man kan sige, at de går ned i løn.

Forbundsformand Peter Ibsen supplerede kort, idet han understregede, at ingen var gået ned i løn, men at det var korrekt, at de havde fået en mindre lønstigning.

Per Nørgaard, Københavns Politiforening, ønskede at præcisere, at han i sit indlæg havde forsøgt at holde sig til nogle principper. Han fandt, at det var et usædvanligt lavt ambitionsniveau, når forbundsformanden havde sagt, at "bare vi ikke går ned i løn, så var det en sejr", og havde også via sit indlæg forsøgt at få bedre information om aftaleresultatet generelt. Han erindrede i forbindelse med reguleringsordningen om, at spørgsmålet om "frynsegoder" fortsat florerede på det private arbejdsmarked på trods af finanskrise og nedgangstider.

Forbundsformand Peter Ibsen fandt, at Per overfortolkede hans udsagn, idet han aldrig havde sagt, at "bare vi ikke går ned i løn, så var det en sejr". Han understregede, at ingen var gået ned i løn, men at det var korrekt, at der var enkelte, som havde haft en lavere lønudvikling end andre, hvilket der havde været opmærksomhed omkring også på den ekstraordinære kongres. Han bekræftede Pers bemærkning om, at "frynsegoder" fortsat trives på det private arbejdsmarked på trods af finanskrise og nedgangstider, og understregede herefter, at det nu for første gang var lykkedes via aftaleforhandlingerne at få "fryns" procentfastsat på en del af "frynsen", så der nu fremadrettet var åbnet op for at få yderligere.

Forbundskasserer Ole Weiss ønskede i forbindelse med de økonomiske forhold at gøre opmærksom på, at der tidligere har været et ønske om, at det overvejes at indkøbe lejligheder i storbyer til forbundets ferieudlejning. Nu er vi nået så langt, at der har været besigtiget en lejlighed i Berlin i forbindelse med forbundets ferieudlejning. I den forbindelse havde Hovedbestyrelsen ved møde den 26. maj 2009 besluttet at indkøbe en konkret lejlighed, og denne vil herefter indgå i forbundets ferieudlejning.

Forbundskasserer Ole Weiss ønskede i forbindelse med de økonomiske forhold og forsikringerne at gøre opmærksom på en ændring af ulykkesforsikringen i POPERMO, idet det tidligere "ulykkesbegreb" havde været vanskeligt at definere. Pr. den 1. juli 2009 vil begrebet "ulykkestilfælde" blive defineret således, at der er tale om "en pludselig hændelse, der forårsager personskade", hvori psykiske skader og psykiske følger af ulykkestilfælde ligeledes normalt er dækket.

Lars Wenstrup, RigsPolitiforeningen, ønskede i forhold til "Politi- og Retskredsreformen" at erindre om, at "ønskerunden" var et centralt led heri. Han så hellere, at der var en proaktiv ledelse, der via personalets kompetencer og interesser, og i samarbejde med organisationerne vurderede, hvem der i fremtiden var bedst til at løse fremtidens opgaver. Han opfordrede således til, at forbundet arbejdede for en sådan ordening.

Finn Agerholm, Københavns Politiforening, ønskede som repræsentant for København og som "storsponsor" for Rigspolitiets afdelinger, at bringe "spor 5" – decentralisering af Rigspolitiets afdelinger – til drøftelse. Efter at have hørt Rigspolitichefens indlæg på kongressen var han mere afventende, idet han nu i spænding afventer en udfasning af personale fra Rigspolitiet til kredsene, efter at "The Boston Consulting Group" har færdiggjort deres analyse efter sommerferien.

Forbundsformand Peter Ibsen besvarede de indkomne indlæg. Til Lars oplyste han, at forbundet havde tilsluttet sig afholdelse af "ønskerunden", blandt andet med baggrund i afstandene i de jyske kredse. Men han tilsluttede sig Lars' betragtninger om en proaktiv ledelse, idet der efter hans opfattelse kun var en ting, der er værre, og det var "mangel på ledelse". Samtidig håbede han, at der under forslagene til handlingsprogram senere ville komme en god, fremadrettet diskussion om projektet "Lederne – og de ændrede vilkår". Til Finn ønskede han alene at knytte den kommentar, at han var enig i, at vi nu skulle afvente rapporten fra "The Boston Consulting Group", ligesom han fandt, at Rigspolitichefens udmeldinger til kongressen var positive.

John Dige, Københavns Politiforening, ønskede ordet i forbindelse med "arbejdstid", idet han ikke fandt, at de nuværende arbejdstidsregler passede ind i "virkelighedens verden". Godt nok kom der en ny aftale i 2007, men forvirringen ude på tjenestestederne er fortsat stor, idet arbejdstidsaftalen er kompliceret og giver anledning til fortolkningsproblemer lokalt. Han opfordrede derfor til, at den centrale aftale blev opsagt, hvorefter der lokalt i politiet blev udarbejdet en ny, enkel aftale, som også kan forstås og administreres lokalt.

Per Nørgaard, Københavns Politiforening, ønskede i forhold til "arbejdstid" og afregningen af de korte fridage, at tilslutte sig forbundsformanden, idet afregningen jo nu var endt i et scenarie, der var helt uværdigt for både arbejdsgiver og arbejdstager. Han redegjorde

for de lokale forhold i tilknytning til afregningen i Lufthavnen og i København, hvor det var meget frustrerende, at der var alle de fortolkningsmuligheder, som der var, herunder at "kolleger skulle bevise, at de ikke selv er blevet tilkaldt", hvilket fandtes helt utilfredsstillende. Han opfordrede således Politiforbundet til ikke at indgå en aftale i forbindelse med Klimatopmødet, før afregningen af de for korte fridage var på plads.

Næstformand Peer Withagen besvarede de indkomne indlæg. Til John replicerede han, at han var helt enig med John i hans betragtninger. Oprindeligt var forudsætningerne faktisk, at der skulle være "forenklinger" i den indgåede arbejdstidsaftale, men desværre var dette ikke sket. Politiforbundet har fortsat drøftelser med Rigspolitiet med henblik på at få forenklinger, og han erindrede samtidig om forslaget til handlingsprogram senere, hvor projektet "Arbejdstid" er til drøftelse. Alle er naturligvis bedst tjent med, at fundamentet er en central aftale, som vi lokalt kan bruge og forstå. Til Per så var han enig i betragtningerne, men han ærgrede sig over, at der ikke alle steder kunne indgås aftaler lokalt, idet nogle lokale ledelser havde lavet deres egen fortolkninger af den centrale aftale. Han forventede således en snarlig løsning på afregningen af de for korte fridage, også gerne før en aftale i forbindelse med Klimatopmødet er på plads.

Torben Krog Jensen, Københavns Politiforening, ønskede i forhold til "miljø- og sikkerhed" at rose Politiforbundet for at have arbejdet for forbedringer i form af nyt udstyr, indretning af og udvalget i køretøjer, uniformsgenstande med videre. Der er gjort en kæmpe indsats på disse områder set i forhold til, hvordan disse ting var i 70'erne. Herefter ønskede han at kommentere brugen og indkøb af sikkerhedsveste, idet han henviste til bandeindsatsen, som startede i 2008, og hvor der var kolleger, der privat indkøbte lette sikkerhedsveste. Han ønskede derfor at høre, hvad forbundet har gjort, særligt set i forhold til Justitsministerens udmelding om, at bandeindsatsen har topprioritet, og at "politiet skal have det udstyr, de har behov for, mens krigen raser". Nu var der efterhånden gået et halvt år uden at der var sket noget, hvilket han fandt utilfredsstillende. Lokalt i København havde politikredsen nu for egen regning indkøbt 150 veste til kollegerne, hvilket Rigspolitichefen burde have gjort, idet der er tale om absolut nødvendigt sikkerhedsudstyr.

Forhandlingsudvalgsmedlem Claus Hartmann takkede indledningsvis Torben for roserne og bekræftede, at der var sket mange gode ting, og at der har været velvillighed i Rigspolitiet, hvilket er meget positivt. Med hensyn til sikkerhedsveste, så erindrede han om, at forbundet ligeledes havde bragt forholdet op i sikkerhedsorganisationen, hvori det var understreget, at det ikke for politiet var muligt at gå uden om et EU-udbud. Han var enig i, at forbundet skulle være på forkant med sikkerheden, men at man beklageligvis endnu ikke var klar til at indkøbe veste.

Jesper Bülow Storgård, Københavns Politiforening, ønskede at supplere de anførte bemærkninger vedrørende sikkerhedsveste, idet han efterlyste klare udmeldinger fra forbundet om nødvendigheden af indkøb af disse. Han mente, at holdningen i forbundet var: "er det nu nødvendigt?". Han kendte ligeledes til flere tilfælde, hvor lommebogen placeret i brystlommen havde reddet liv. Han fandt det derfor pinligt, at der ikke fra arbejdsgiveren blev stillet sikkerhedsveste til rådighed.

Forhandlingsudvalgsmedlem Claus Hartmann forstod godt Jespers synspunkt, men fandt det ligeledes væsentligt, at forbundet agerede ansvarligt, blandt andet også for at sikre, at

de juridiske aspekter er på plads, inden der indføres sikkerhedsveste som personlige værnemidler i politiet. Alle aspekter i den forbindelse skal således være undersøgt inden eventuelt indkøb. Han anerkendte herefter alvoren i spørgsmålet set ud fra et Københavner-perspektiv, men understregede, at som et ansvarligt forbund skal vi sikre, at alle sten er vendt, før endelig beslutning i samarbejde med Rigspolitiet kan træffes.

Preben Beck Mody, Københavns Politiforening, ønskede i forhold til "kontorsektoren" at fremkomme med nogle bemærkninger. Han orienterede om, at der i al almindelighed var stor frustration over kontorsektorens forhold, og at det var følelsen, at de kontoransatte tjenestemænd blev behandlet meget kritisabelt. I forbindelse med sammenlægningen med Politiforbundet var der i en overgangsfase en frygt for, at kontorsektoren ville drukne. Han fandt desværre, at dette allerede var sket på flere områder, og at kontorsektoren blev overset, herunder i forhold til "ønskerunden". Han fandt, at Politiforbundet burde være gået ind og have kæmpet for, at kompetente vikarer ikke blev fyret. I forbindelse med det nye lønprojekt for kontorsektoren havde forbundsformanden erkendt, at forløbet ikke var tilfredsstillende. Men han erindrede samtidig om, at kontorsektoren trods alt bestod af cirka 700 medlemmer, som skal behandles lige med øvrige medlemmer.

Susanne Quvang Christensen, Syd- og Sønderjyllands Politiforening, kunne fuldt ud tilslutte sig Prebens bemærkninger. Hun indledte med at rose forbundsformanden for åbningstalen, men følte samtidig ikke, at kontorsektoren i så stort omfang var blevet nævnt i åbningstalen. I forhold til evalueringen af OK08 i Kontorudvalget havde denne ikke været god nok, og Politiforbundet har erkendt, at forløbet ikke var tilfredsstillende, hvilket er beklaget. Hun ønskede i den forbindelse fremover i større omfang at blive inddraget i samarbejdet, idet hun bemærkede, at det jo netop er medarbejderne i kontorsektoren, der har "fingeren på pulsen".

Næstformand Peer Withagen besvarede de indkomne indlæg. Til Preben var han ked af at høre, at kontorsektoren følte sig overset. Kontorudvalget har anvendt meget tid på at undersøge og drøfte kontorsektorens forhold, særligt i forhold til de frustrationer, som der har været. Forbundet havde i øvrigt ikke overhovedet været involveret i fyringer af vikarer, hvilket er omfattet af ledelsens ret til at lede og fordele arbejdet. Til gengæld var forbundet meget positive over for den ekstrabevilling med 250 ekstra kontorfolk, som blev politisk besluttet i efteråret 2008. Med hensyn til "ønskerunden", så fandt han det meget vigtigt, at personalet selv fik indflydelse på, hvor de skulle gøre tjeneste, og han medgav, at dette – sammenholdt med andre ting - kunne have haft indflydelse på, at flere kontormedarbejdere var søgt ud af politiet.

Forbundsformand Peter Ibsen understregede i forhold til kontorsektoren, at de tjenestemandsansatte kontormedarbejdere er en ligeværdig part i Politiforbundet. I forhold til de omtalte fyringer af vikarer var disse desværre en følge af, at arbejdsopgaver blev udfaset fra politiet, hvorfor valget stod mellem "pest eller kolera". I tilknytning til lønprojekt for kontorsektoren var det allerede på de afholdte stormøder blevet tilkendegivet, at dette manglede, hvilket naturligvis ikke var tilfredsstillende, hvorfor han havde beklaget dette ved flere lejligheder.

Hovedbestyrelsesmedlem Else Dankau, Domstolenes Tjenestemandsförening, tilkendegav, at hun havde forståelse for bemærkningerne om kontorsektorens forhold, idet hun

bemærkede, at Domstolenes Tjenestemandforening heller ikke "fylder så meget". Hun var dog helt sikker på, at Politiforbundet var til stor hjælp, når der var behov herfor, hvilket hun flere gange havde oplevet efter sammenlægningen.

Hans Bæk Nielsen, Nordsjællands Politiforening, ønskede ordet i forbindelse med udviklingen af Politiforbundet fremover, idet han på vegne af Nordsjællands Politiforening understregede vigtigheden af sammenhængskraft mellem Politiforbundet centralt og politiforeningerne lokalt. Han fandt det således vigtigt, at forbundet blev "brandet" på en klar og entydig måde, således at alle medlemmer kunne identificere sig med politiet. Dette vil skabe en synergieffekt. Han opfordrede derfor Politiforbundet til at finde et logo, som alle i dansk politi kunne identificere sig med. I tilknytning til TR-uddannelsen blev der til Ombudsmødet i 2005 vedtaget en ny uddannelse, som han roste, idet der var tale om en god uddannelse. Han fandt dog anledning til at spørge til, om der vil blive etableret et medietræningskursus, således at tillidsfolk kan gebærde sig i pressen.

Forhandlingsudvalgsmedlem Niels Hedeager tilkendegav, at forbundet i den forgangne kongresperiode blandt andet havde afholdt et medietræningskursus for foreningsformænd, og at der havde været undersøgelser om etablering af yderligere kurser. Men med baggrund i omkostningerne til sådanne medietræningskurser, der var ekstremt dyre, var der ikke planlagt yderligere.

Forbundsformand Peter Ibsen bemærkede til Hans' indlæg, at han var ganske enig i de fremkomne betragtninger om sammenhængskraft, som han fandt helt evident, når politiet havde gennemgået en reform, der får afsmittende virkning overalt. Politiforbundet er meget bevidst om, at forbundets opgaver og rolle ændrer sig over tid. Tidligere var det centralt i forbundet, at der blev indgået centrale aftaler, hvor det nu i meget større omfang er kredsene, der lokalt har retten til at indgå aftaler. Politiforbundets rolle er således mere vejledende og koordinerende. Han var helt enig i, at det er vigtigt at få skabt en fælles identitet, og han forsikrede, at forbundet løbende vurderer forholdene i en dynamisk proces og har fokus på dette.

Kurt Bønnelykke Nielsen, Fyns Politiforening, orienterede om et lokalt tiltag på Fyn vedrørende medietræning, hvor politikredsen i tæt samarbejde med TV-2's elever/journalister havde etableret et projekt. Han opfordrede således de lokale politiforeninger til at indgå i lignende projekter med de lokale tv-stationer.

Per Nørgaard, Københavns Politiforening, ønskede i forhold til forbundets profil at rose både Hovedbestyrelsen og forbundsformanden for arbejdet, idet han blandt andet betegnede forbundsformandens åbningstale som fremragende. Han var stolt af at være medlem af et forbund, som har så skarp en profil.

Dirigenterne (Mogens Winding) konstaterede, at der ikke var yderligere delegerede, der ønskede ordet til åbningstalen, den mundtlige beretning og de skriftlige beretninger, hvorfor han afsluttede debatten.

Han konstaterede videre, at der havde været i alt 18 indlæg til beretningen, og da ingen havde talt mod den samlede beretning (beretningerne fra 2005 og frem), var denne taget til efterretning.

7. Fremtidig virksomhed 2009 - 2012

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) indledte herefter drøftelserne om "fremtidig virksomhed 2009 – 2012, idet han gav ordet til forbundsformanden.

Forbundsformanden orienterede som introduktion til den fremtidige virksomhed om de historiske aspekter i forhold til fremtidig virksomhed, hvor man tidligere havde udarbejdet et handlingsprogram. Hovedbestyrelsen vil således nu foreslå en lidt anden fremgangsmåde – at vi udvælger 15 særlige fokusområder – som erstatning for de hidtidige mere traditionelle handlingsprogrammer, hvorved fokusområderne gøres mere konkrete og operationelle.

Som opfølgning på Forbunds konferencen den 21. maj 2008 i Svendborg har Hovedbestyrelsen udarbejdet en overordnet projektplan, der efter Kongressens behandling og vedtagelse vil blive mere detaljeret beskrevet. Projektplanen skal i sin endelige form – inden udgangen af 2009 – give et mere detaljeret billede af Politiforbundets arbejde i de næste fire år. Der vil altså således blive tale om en arbejdsplan, som mere konkret beskriver, hvordan og inden for hvilken tidsplan arbejdet forventes iværksat.

De 15 særlige fokusområder, som nøje beskriver det fremadrettede forløb, skal således ende op med en slags "udmøntningsplan" for de forskellige projekter med henblik på, at Politiforbundet kan agere proaktivt.

De 15 særlige fokusområder blev herefter kort fremlagt.....

1. Plan 2020.
2. En attraktiv løn.
3. Gennemsigtighed i aftaler.
4. Seniorordninger.
5. Politiforbundets lokalstruktur.
6. Arbejdstid.
7. Udvikling af den overordnede personalepolitik.
8. Internationale missioner.
9. Uddannelse.
10. Lederne – og de ændrede vilkår.
11. Egen sikkerhed.
12. Psykisk arbejdsmiljø.
13. Et godt arbejdsmiljø på it-arbejdspladsen.
14. Retspolitisk profil.
15. Union Governance, en vej til større tilgængelighed og synlighed.

Forbundsformanden redegjorde herefter for fokusområdet under punkt 1 – "**Plan 2020**" – idet han forklarede baggrunden for projektet, hvor antallet af timer er ikke fulgt med opgaverne, og der er "for få hænder til for meget arbejde". Politiet har rundt regnet det samme

timeantal til rådighed, som man havde i 1989. Det er et faktum, at verden har ændret sig dramatisk siden 1989. Kravene til politiet er langt større og arbejdet langt mere komplekst – og alligevel råder vi altså ikke over flere timer til at tackle denne udvikling. Gabet mellem ressourcer og opgaver er nu så stort, at kun en langsigtet plan kan sikre, at borgerne også fremover vil kunne få den politibetjening, de har krav på og forventer. Formålet er således at tilvejebringe et oplæg, "Plan 2020", vedrørende Politiforbundets begrundede forventninger til en nødvendig udvidelse af politistyrken – og så betids, at planen kan indgå i en ny politisk flerårsaftale for politiet i 2010. Projektet er blandt andet inspireret fra Norge, hvor det er lykkedes at indgå en aftale om en "bemandingsplan".

Sven Lauridsen, Københavns Politiforening, fandt, at det var glimrende med en langsigtet plan, men han håbede også på, at der kunne sker en yderligere effektivisering, så administrative opgaver kunne frigives til operative indsatser. Han undrede sig over, at forbundet ikke gik efter en øgning af politistyrken med 3.000 m/k i stedet for 2.000 m/k.

Hovedbestyrelsesmedlem Annette Nielsen, Københavns Politiforening, supplerede forbundsformanden, idet hun anførte, at behovet for "flere hænder" ligeledes gjaldt for de administrative medarbejdere.

Forbundsformanden bekræftede Annettes bemærkninger om, at projektet ligeledes omfattede de administrative medarbejdere, og bemærkede til Sven, at projektet ikke endnu var beskrevet i detaljer. Han fandt det dog interessant at inddrage effektiviseringer med videre, ligesom spørgsmålet om, hvorvidt nogle af politiets nuværende arbejdsområder kunne varetages af andre. Han redegjorde herefter for, hvorledes tallet 2.000 m/k var fremkommet, idet der blandt andet p.t. manglede cirka 1.794 kolleger i kredsene sammenholdt med, at der er det samme antal timer til rådighed som i 1989.

Preben Beck Mody, Københavns Politiforening, ønskede at henlede opmærksomheden på, at det administrative personale i Norge og Sverige har fået ekstrakurser til eksempelvis at foretage afhøringer.

Kim Dueholm, Nordsjællands Politiforening, tilsluttede sig fuldt ud forbundsformandens bemærkninger. Han fandt det ligeledes vigtigt, at der kommer andre kompetencer ind i politiet, og at der – som i de øvrige nordiske lande – fokuseres mere på "politiforskning", hvilket kan ske i et tæt samarbejde med Rigspolitiet.

Forbundsformanden bemærkede til Prebens indlæg, at forbundet netop havde hentet inspiration i især Norge, og at han var enig i, at spørgsmålet om, at eksempelvis administrative medarbejdere kan udføre politiopgaver, skal indgå i projektarbejdet. Til Kim oplyste han, at han var helt enig i hans betragtninger om "politiforskning". Efter at der i regi af Rigspolitiet nu var etableret et Videnscenter, hvorfor vejen til "politiforskning" ikke var særlig lang.

Forbundsformanden redegjorde for fokusområdet under punkt 2 – "**En attraktiv løn**" – idet han forklarede baggrunden for projektet med, at der inden for de seneste år er indgået aftaler om nye og/eller ændrede lønsystemer for stort set alle forbundets medlemmer ved politi, anklagemyndighed og domstolene. Det overordnede formål med de nye lønsy-

stemer har været at skabe tydeligere sammenhæng mellem løndannelsen og medarbejdernes indsats, kvalifikationer og kompetenceudvikling. Lønssystemerne skal endvidere medvirke til at tiltrække og fastholde velkvalificerede medarbejdere og motivere den enkelte til kompetenceudvikling. På baggrund af erfaringerne fra OK08 på det offentlige arbejdsmarked har Regeringen nedsat en lønkommission, der skal kortlægge, analysere og drøfte, om løndannelsen og ansættelsesvilkårene for offentligt ansatte understøtter en positiv udvikling af den offentlige sektor. Det er vigtigt, at løn- og ansættelsesstrukturer sammenholdt med forhandlings- og ledelsesstrukturer bidrager til at skabe dynamiske og attraktive arbejdspladser med lokal dispositionsfrihed og mulighed for aktiv anvendelse af fleksible løn- og ansættelsesvilkår. Der iværksættes internt i Politiforbundet et udredningsarbejde, der blandt andet med baggrund i de nye løn aftaler og anbefalingerne fra den nedsatte lønkommission med videre skal udarbejde debatoplæg, som kan danne grundlag for Politiforbundets fremtidige, overordnede politik og strategi – med særligt fokus på en attraktiv løn.

Kurt Bønnelykke Nielsen, Fyns Politiforening, ønskede ordet, idet han fortalte om et studiebesøg i Fyns politi sidste år, hvor en politieleve fra Holland var på uddannelse. Det viste sig, at hun var ansat direkte som efterforsker i Holland uden overhovedet at have en grunduddannelse. I forbindelse med ansættelsessamtalen havde pågældende givet lønkrav alene ud fra individuelle lønforhandlinger. Pågældendes løn var absolut ikke imponerende, hvorfor han appellerede til, at forbundet holder fast i grunduddannelsen, og med udgangspunkt heri forhandler kollektive aftaler for at få mere i løn.

Heidi Knudsen, Nordjyllands Politiforening, ønskede ordet i forhold til, at de administrative kontormedarbejdere er overgået til Ny Løn. Hun fandt det væsentligt, at der er sammenhæng mellem løndannelsen og medarbejdernes indsats, kvalifikationer og kompetenceudvikling, hvilket var aktualiseret efter den afholdte "ønskerunde". Hun fandt det ligeledes vigtigt, at der blev ansat flere kontormedarbejdere til at klare hverdagens opgaver. Hun opfordrede ligeledes til, at der var fokus på pensionen til kontormedarbejderne, idet den for særligt den yngre del ikke er attraktiv.

Forbundsformanden tilsluttede sig fuldt ud Kurts bemærkninger. Og til Heidi tog han de fremførte bekymringer og betragtninger til efterretning, ligesom han understregede, at disse vil indgå i det fremadrettede projektarbejde.

Hovedbestyrelsesmedlem Else Dankau, Domstolenes Tjenestemandsforening, tilsluttede sig Heidis bemærkninger om, at der skal være fokus på pensionen også inden for domstolene. Hun ønskede således, at alle tillæg fremadrettet er pensionsgivende.

Sven Lauridsen, Københavns Politiforening, henstillede til, at det fremadrettet overvejes at sende et aftaleresultat til urafstemning.

Kim Dueholm, Nordsjællands Politiforening, erklærede sig kort fuldstændig enig med Heidi i hendes bemærkninger om de administrative kontormedarbejders arbejdsforhold.

Hovedbestyrelsesmedlem Jørgen Jensen, Vestegnens Politiforening, henledte opmærksomheden på, at de administrative kontormedarbejdere er overgået til Ny løn, hvorfor det

er lokalt via lokallønsmidlerne, at man skal sikre, at kontortjenestemændene ikke sakker bagud lønmæssigt.

Forbundsformanden redegjorde for fokusområdet under punkt 3 – ”**Gennemsigthed i aftaler**” – idet han kort introducerede projektet. Løn- og ansættelsesvilkårene for medarbejderne ved politi og anklagemyndighed samt domstolene er reguleret i et endog meget stort antal overenskomster, organisationsaftaler og en lang række supplerende aftaler om løn- og ansættelsesvilkår. Det betyder, at overenskomst- og aftalesystemet er både detaljeret og omfattende. Ikke alene antallet, men også indholdet medvirker til at gøre overenskomster og aftaler svært tilgængelige. Formålet er således, at det skal være lettere for det enkelte medlem at forstå sine egne løn- og ansættelsesvilkår, og det skal være lettere for tillidsrepræsentanterne at udfylde aftalemulighederne og rådgive medlemmerne. I tilknytning til ovenstående bør det tilstræbes, at det skal være enklere for de lokale personalekontorer at anvende og administrere efter de indgåede aftaler.

Jørgen Olsen, RigsPolitiforeningen, orienterede om, at de aftaler, der bliver indgået, bliver mere og mere komplicerede, hvorfor han opfordrede til, at den såkaldte ”KIS-model” (Keep It Simple) anvendes. Som eksempel nævnte han klassificeringsaftalen, som var et studie i kompleksitet og svært gennemskuelig. Han så i øvrigt gerne, at der i tilknytning til indgåede aftaler etableres en søgefunktion på hjemmesiden. Han nævnte ligeledes ”fridøgnsaftalen”, som er blevet ændret på væsentlige områder, og ikke mindst den indgåede ”arbejdstidsaftale”, som er åben over for forskellige fortolkninger.

Forbundsformanden fandt, at Jørgens indlæg var anskuelighedsundervisning i, hvori problemerne består, hvilket bekræfter behovet for et sådant projekt. Han erkendte, at der lå nogle store udfordringer heri, men de fremkomne bemærkninger vil absolut indgå i arbejdet.

Forbundsformanden redegjorde for fokusområdet under punkt 4 – ”**Seniorordninger**” – idet han forklarede baggrunden for projektet med, at seniorordninger er et godt redskab til en glidende overgang fra en lang aktiv karriere til en tilværelse som pensionist, men det er ordninger, der er under stadigt politisk pres, og som senest har udmøntet sig i et angreb på den lavere pligtige afgangsalder. Presset på seniorordninger bunder både i en stigende levealder og en stigende mangel på arbejdskraft. Gennem de senere år har aldersfordelingen ændret sig, så der er blevet flere ældre og færre yngre ansatte. Den høje andel af ældre og de kommende små ungdomsårgange har medført, at fokus i højere grad fra lovgivernes side er rettet mod at fastholde folk længere på arbejdsmarkedet end på at fremme ordninger om tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, eksempelvis kan nævnes seniorbonus og skattnedslag til 64-årige. Formålet er således at tilvejebringe en sammenhængende seniorpolitik, hvor det er afgørende at sikre medlemmerne en fornuftig og glidende overgang til ældretilværelsen, således at medlemmerne får mulighed for at tilrettelægge en gradvis tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet under visse fastsatte betingelser. Samtidig er det vigtigt at se på fleksibiliteten i arbejdsstyrken, hvis opgaverne også fremover skal løses med effektivitet og kvalitet.

Næstformand Peer Withagen redegjorde for fokusområdet under punkt 5 - "**Politiforbundets lokalstruktur**" – idet han forklarede baggrunden for projektet. Med implementeringen af politi- og domstolsreformen den 1. januar 2007 ændredes virksomhedsstrukturen ved politi og anklagemyndighed samt ved domstolene. Samtidig implementeredes Politiforbundets nye organisationsstruktur, der netop skulle geare forbundet til de nye udfordringer. Den nye organisationsstruktur indebar naturligt, at foreningerne blev meget større og som udgangspunkt nu dækker flere tjenestesteder – og det har givet betydelige udfordringer i forhold til "sammenhængskraften" i foreningerne. Med den øgede uddelegering og politikredsenes nye opgaveportefølje vedrørende økonomi, logistik, personaleadministration samt operativ planlægning og analyse er også foreningerne blevet stillet over for en øget arbejdsmængde. Det er sket samtidig med, at der samlet set er sket en reduktion i antallet af tillidsvalgte. Formålet er således at analysere og afdække foreningernes begrænsninger og muligheder for varetagelsen af den lokale aftale- og forhandlingsret med henblik på tilvejebringelse af øgede muligheder for at varetage medlemmernes interesser i forhold til de lokale beslutninger.

Næstformand Peer Withagen redegjorde for fokusområdet under punkt 6 - "**Arbejdstid**" – idet han forklarede baggrunden for projektet med udgangspunkt i den generelle aftale om arbejdstid for tjenestemænd i staten. Der er efterfølgende mellem Rigspolitiet og Politiforbundet indgået lokalaftale af 14. november 2008. Lokalaftalen er, inden for de givne rammer, et udtryk for parternes ønske om et mere fleksibelt arbejdstidsreglement. Allerede ved aftalens indgåelse blev der fra Politiforbundet udtrykt begrundet frygt for, at de givne rammer var både uhensigtsmæssige og helt utilstrækkelige i forhold til de særlige vilkår, der gælder for politiets opgavevaretagelse, herunder særligt i forhold til opgavevaretagelsen i beredskabet. Aftalen har således givet anledning til store frustrationer såvel hos medarbejderne som hos de ledere, der har til opgave at administrere aftalen. Dette er blandt andet begrundet i, at aftalen er mere end almindeligt vanskelig tilgængelig. Herudover kan det konstateres, at den praktiske anvendelse og administration af aftalen også blandt medarbejderne har skabt grobund for mistillid til afregningssystemet. Formålet er således at få afdækket forhold, der kan danne baggrund for en ny arbejdstidsaftale, der mere hensigtsmæssigt tilgodeser de særlige behov og vilkår, der er gældende for politiets opgavevaretagelse. Derudover er formålet at skabe grundlaget for en arbejdstidsaftale, der kan genskabe tillid til og forståelse for det gensidige behov for en fleksibel arbejdstilrettelæggelse og genskabe tilliden til afregningssystemet.

Jesper Bjerglund, Fyns Politiforening, fandt, at hensigtserklæringen i det fremførte projekt lyder godt, men han advarede imod, at arbejdstidsreglerne sættes ud af kraft i 14 dage i forbindelse med klimatområdet i december.

Næstformand Peer Withagen bemærkede til Jesper, at der netop var tale om en hensigtserklæring med henblik på at sikre, at kollegerne ikke oplever en uholdbar situation, som eksempelvis i forbindelse med afregning for indsatsen med rydning af Ungdomshuset på Jagtvej i København.

Forhandlingsudvalgsmedlem Claus Oxfeldt redegjorde for fokusområdet under punkt 7 - "**Udvikling af den overordnede personalepolitik**" – idet han forklarede baggrunden for

projektet med, at der i regi af Personalepolitisk Udvalg (PPU) under Rigspolitichefens centrale Samarbejdsudvalg, er udarbejdet en samlet projektportefølje for årene 2008 – 2011. Projektporteføljen er udarbejdet for at give et mere detaljeret billede af Personalepolitisk Udvalgs arbejde i de kommende tre år og indeholder følgende hovedområder: Psykisk arbejdsmiljø, Kompetence- og karriereudvikling, Mangfoldighed og alsidighed, Dialog og samarbejde, Etik og moral samt Ledelse. Det har fra Personalepolitisk Udvalg været ambitionen at demonstrere vilje og handlekraft i forhold til at realisere den overordnede personale- og ledelsespolitiske vision - og samtidig have øje for, at initiativerne ikke belaster politikredse og afdelinger uhensigtsmæssigt hårdt. Der skal internt i Politiforbundet nedsættes en arbejdsgruppe, der har til formål at følge fremdriften i den samlede projektportefølje, og herunder i forhold til Politiforbundets hovedbestyrelse komme med oplæg til visioner og holdninger til den fremtidige overordnede personalepolitik.

Forhandlingsudvalgsmedlem Claus Hartmann redegjorde for fokusområdet under punkt 8 - ”**Internationale missioner**” – idet han forklarede baggrunden for projektet med, at der blandt stort set alle politiske partier i folketinget er bred konsensus omkring en offensiv udenrigs- og sikkerhedspolitik, og herunder specielt at Danmark i stigende omfang skal spille en aktiv rolle med humanitær bistand. I den seneste flerårige aftale for politiet for årene 2007 – 2010 er det således fastsat, at politiet skal stille 75 polititjenestemænd til rådighed for internationale humanitære missioner. Politiforbundet er ikke i tvivl om, at dette bidrag i de kommende år vil stige i takt med et øget engagement i sådanne internationale humanitære missioner såvel inden for som uden for vores kultursfære i konsekvens af en stadig mere globaliseret verden. Erfaringsmæssigt ved man, at udsendelse i sådanne missioner ofte kan være forbundet med forskellige personlige omkostninger for den enkelte – omkostninger af såvel positiv som negativ karakter. Det er således formålet at få skabt overblik og få styr på området før, under og efter udsendelserne. Her tænkes særligt på spørgsmålet om rekruttering samt særligt fokus på det særlige psykiske arbejdsmiljø, som en udsendelse kan være forbundet med. Videre er det formålet, at grundlaget for udsendelsen er i orden, herunder særligt at der foreligger tilstrækkeligt attraktive, tydelige og gennemskelige aftaler, ligesom mandatet for udsendelsen i den internationale humanitære mission skal være kendt og klart.

Arne Strange, RigsPolitiforeningen, tilsluttede sig fuldt ud, at der sættes fokus på de kolleger, som vi udsender i internationale missioner, idet han henstillede til, at erfaringerne fra de konkrete sager, som vi tidligere havde haft, indgik i projektarbejdet, herunder særligt med henblik på at sikre, at forsikringsordninger med videre er på plads.

Forhandlingsudvalgsmedlem Claus Oxfeldt redegjorde for fokusområdet under punkt 9 - ”**Uddannelse**” – idet han forklarede baggrunden for projektet. Som en integreret del af politireformen er der iværksat en særlig reform af politiets uddannelser. Selvom vi med vanlig beskedenhed altid har hævdet, at dansk politi har ”verdens bedste uddannelse”, så er ambitionen, at vi med uddannelsesreformen hæver overliggeren. Uddannelsesreformen inddrager alle dele af det samlede uddannelsesstilbud med særligt fokus på: Politiets grunduddannelse, der omlægges til en professionsbacheloruddannelse. Den samlede efter- og videreuddannelse, der nu er udlagt under politidirektørernes ansvarsområde, og med fokus på strategisk og systematisk kompetenceudvikling af den enkelte medarbejder.

Førlederforløbet, der målrettet tager udgangspunkt i udøvelse og udvikling af ledelsesmæssig kompetence. Den samlede lederuddannelse, der er forankret i det almindelige uddannelsessystem (for eksempel Diplom og Master), og med fokus på videreudvikling af de almene lederkompetencer og de personlige egenskaber. Da vi med rette har kunnet være stolte af vores hidtidige uddannelser, er Politiforbundet sig meget bevidst, at det med det nye uddannelsesstilbud er helt afgørende, at ambitionerne så også indfries. Formålet er således, at der skal iværksættes målrettede initiativer med henblik på opfølgning på implementering og drift af de nye uddannelser til sikring af målopfyldelsen og fremme af eventuelle nødvendige justeringer. Afslutningsvis ønskede han at aflive myten med, at ansøgere til politiet skal have gymnasial baggrund, hvilket ikke er tilfældet. Faktum er, at cirka 80 procent af ansøgerne i dag har en gymnasial baggrund, mens 20 procent har andre uddannelser.

Lars Wenstrup, RigsPolitiforeningen refererede fra tidligere udtalelser på et tillidsmandskursus om den nye bachelor-uddannelse. Efter hans opfattelse var det vigtigt, at der er sikkerhed for, at den kommende bachelor-uddannelse bliver bedre, idet han ikke fandt det hensigtsmæssigt, at der "spilles hasard" med en god uddannelse, som vi kender i dag.

Povl Munk Christensen, Nordjyllands Politiforening, ønskede ligeledes ordet i forbindelse med den kommende bachelor-uddannelse, som han fandt spændende. Han henledte dog opmærksomheden på "den ældre del af styrken" og deres muligheder med hensyn til uddannelse, som også bør indgå i projektarbejdet.

Christian Medum, RigsPolitiforeningen, appellerede til, at der skal være adgang til politiuuddannelsen for alle, idet den succes, som politiet i dag bryster sig af, skyldes, at vi er et bredt udsnit af den danske befolkning – spændende fra akademikeren fra Dragør til fiskeren fra Hirtshals. Han advarede således imod, at politiet fremadrettet udvikler sig til en "elite".

Forhandlingsudvalgsmedlem Claus Oxfeldt kommenterede Lars' indlæg, idet han var helt enig i, at vi har en fremragende uddannelse i dag, som vi via bachelor-uddannelsen skal forsøge at gøre lidt bedre. I forhold til Poul var han helt enig i, at det skal sikres, at også "den ældre del af styrken" indgår i arbejdet. Han nævnte, at der i øjeblikket arbejdes på, hvordan de ældre kolleger kan få muligheden. I forhold til Christian var han helt enig i, at politiet skal bestå af et bredt udsnit af den danske befolkning.

Forbundsformanden redegjorde for fokusområdet under punkt 10 - "**Lederne – og de ændrede vilkår**" - idet han forklarede baggrunden for projektet. Politiet har de seneste år gennemgået store forandringer, der blandt andet har medført ændrede styreformer og et nyt "ledelsesbegreb", der mere tydeligt end tidligere definerer lederrollen. I hele forandringsprocessen har der helt naturligt været et endog meget stort fokus på, hvordan politiet som organisation og arbejdsplads er blevet påvirket i såvel positiv som negativ retning. Der har imidlertid været meget lidt fokus på, hvordan lederne har oplevet den nye rolle og de rammer og vilkår i øvrigt, hvorunder den enkelte udfylder sin lederrolle. Politiforbundet organiserer et stort antal medlemmer, der på forskelligt niveau udøver ledelse. De ændrede vilkår må forudsættes at have endog stor betydning for disse medlemmers krav og forventninger til interessevaretagelsen. Der skal iværksættes et udviklingsarbejde, der tager

udgangspunkt i, hvordan Politiforbundets interessevaretagelse mere målrettet og synligt kan understøtte lederne og således såvel praktisk som organisatorisk kan indgå som en naturlig og nødvendig del af alt, der har betydning for udøvelse og udvikling af ledelsesmæssig kompetence. Projektet har videre i forhold til Politiforbundets hovedbestyrelse til formål at udarbejde oplæg vedrørende helt ledelsesspecifikke løn- og ansættelsesvilkår, og herunder særligt i forhold til fastsættelse af de indbyrdes lønrelationer i den samlede ledergruppe under Politiforbundets forhandlingsområde. Afslutningsvis understregede han, at cirka 20 procent af medlemmerne af forbundet er ledere, og at han anser det som en styrke, at vi organiserer alle i politiet – fra yngste elev på Politiskolen til øverste chefpolitiinspektør i politiet.

Michael Agerbæk, Politilederforeningen, roste forbundet for, også at prioritere et projekt for ledere. Han redegjorde herefter for, at der i øjeblikket er igangsat en konsulentundersøgelse om lederstrukturen, og hvorfra resultaterne afventes i spænding. I øvrigt var han helt enig med forbundsformanden i, at det er en styrke, at forbundet organiserer alle i politiet – fra yngste, uchargede kollega til øverste, chargede kollega.

Forhandlingsudvalgsmedlem Claus Hartmann redegjorde for fokusområdet under punkt 11 - "**Egen sikkerhed**" – idet han forklarede baggrunden for projektet. En klog mand har sagt: "Egen sikkerhed starter inde i hovedet, og man kan ikke alene udruste sig ud af de risici, der er forbundet med polititjenesten". Uanset udsagnets rigtighed kan det konstateres, at når spørgsmålet om polititjenestemænds "egen sikkerhed" er til debat, forekommer det de fleste kolleger naturligt som det første at pege på emner som beskyttelse i form af værnemidler samt behovet for yderligere udstyr i øvrigt. At de rigtige værnemidler og det rigtige udstyr er afgørende faktorer er ubestrideligt, men enhver polititjenestemand ved naturligvis godt med sin sunde fornuft og erfaring, at spørgsmålet om egen sikkerhed er ganske komplekst – og derfor findes der heller ikke enkle og entydige løsninger. Formålet er således at sætte spørgsmålet om "egen sikkerhed" til debat i bredere perspektiv, og hvori inddrages emner som uddannelse, beskyttelse, udstyr, samarbejde, situationsvurdering og mental forberedelse. Det er endvidere formålet at skabe grundlag for en kultur, hvor indhøstede erfaringer skaber større forudseenhed i opgaveløsningen. Afslutningsvis henviste han til de tidligere drøftelser om sikkerhedsveste, hvor det er vigtigt fuldt ud at få afklaret de juridiske aspekter i sagen før der handles.

Forhandlingsudvalgsmedlem Claus Hartmann redegjorde for fokusområdet under punkt 12 - "**Psykisk arbejdsmiljø**" – idet han forklarede baggrunden for projektet. Antallet af psykiske arbejdsskader er gennem de seneste år steget markant og har i 2008 sat en endog meget kedelig rekord, idet de psykiske arbejdsskader nu statistisk repræsenterer den største enkeltgruppe af tilskadekomster. Hertil kommer, at de registrerede tilskadekomster stort set alene dækker over såkaldte PTSD-skader (Post Traumatic Stress Disorder), idet andre typer af psykiske skader stort set endnu ikke anerkendes i arbejdsskadesystemet. Trods et angiveligt større fokus har politiet oplevet et stigende sygefravær, og meget tyder på, at stress er en betydelig, medvirkende årsag hertil. Men Politiforbundet modtager også et stigende antal henvendelser, hvori mobning og chikane angives som årsag til sygefraværet. Det er et beklageligt faktum, at konsekvenserne af sådanne belastninger for eksempel omfatter psykiske helbredsproblemer, nedsat velbefindende, depres-

sion, og psykisk nedslidning – konsekvenser som kan føre til sygefravær og for tidlig udtrædelse fra arbejdsmarkedet. Formålet er således med ekstern bistand at søge iværksat et analysearbejde med henblik på afdækning af omfang, mulige årsager og mulige sammenhænge til alle elementer i begrebet ”psykisk arbejdsmiljø”.

Torben Krog Jensen, Københavns Politiforening, fandt, at der manglede noget i forhold til det fysiske arbejdsmiljø, idet han savnede noget om blandt andet bygnings- og lokalestandard. Denne er absolut ikke tilfredsstillende, eksempelvis i forhold til toiletforhold på københavnske tjenestesteder. Samtidig gav Rigspolitiets nuværende ”udgiftsstop” store problemer.

Forhandlingsudvalgsmedlem Claus Hartmann supplerede til Torben, at projektet skal sætte fokus på de landsdækkende problemer, men at de fremkomne bemærkninger er noteret med henblik på, at de eventuelt kan inddrages i projektarbejdet.

Poul Moubø, Sydøstjyllands Politiforening, tilsluttede sig Torbens udsagn, idet han understregede, at hvis ikke de fysiske rammer er på plads, så er de psykiske heller ikke. Han henviste herunder til nogle meget kritisable forhold i Sydøstjylland.

Jesper Bulow Storgård, Københavns Politiforening, ønskede at fremkomme med en kommentar til det psykiske arbejdsmiljø, idet han henviste til en afdeling, hvori der havde været et stort sygefravær, hvorefter Arbejdstilsynet var blevet tilkaldt og havde givet et påbud. Han fandt ikke fremgangsmåden hensigtsmæssig, men dette var åbenbart nødvendigt, når ledelsen ikke sikrede de arbejdsmiljømæssige rammer.

Lars Wenstrup, RigsPolitiforeningen fandt, at der i projektarbejdet burde være parathed til at indkalde ekstern assistance og udarbejde en handleplan, herunder eventuelt ved inddragelse af arbejdsmiljøpsykologer.

Forhandlingsudvalgsmedlem Claus Hartmann takkede for de gode tilbagemeldinger, og bekræftede, at alle elementer vil blive inddraget i det fremadrettede arbejde.

Forhandlingsudvalgsmedlem Niels Hedeager redegjorde for fokusområdet under punkt 13 - ”**Et godt arbejdsmiljø på it-arbejdspladsen**” – idet han forklarede baggrunden for projektet. Den udvikling på it- og kommunikationsområdet, der allerede er sket, og som fortsætter med tiltagende styrke i de nærmeste år, stiller politiet over for en omfattende opgave med at prioritere, planlægge og implementere de it-systemer, der fremover skal understøtte politiets opgavevaretagelse. Udfordringen består i at udnytte de eksisterende og kommende års teknologiske muligheder langt bedre til at effektivisere arbejdsgange og yde bedre service over for borgere og samarbejdspartnere. Den øgede anvendelse af it- og kommunikationsudstyr med deraf følgende ændringer i organiseringen af arbejdet må forventes at få betydelig indflydelse på en række af de faktorer, der definerer ”arbejdsmiljøet” i bred forstand – men selvfølgelig specifikt til det arbejdsmiljø, der knytter sig til den daglige anvendelse af den nye teknologi. Formålet er således, at projektet skal sætte fokus på de arbejdsmiljømæssige følger af implementeringen af ny teknologi, med særligt fokus på brugervenlighed, systemintegration og brugeruddannelse.

Næstformand Peer Withagen redegjorde for fokusområdet under punkt 14 - "**Retspolitisk profil**" – idet han forklarede baggrunden for projektet. Politiforbundet har en lang og naturlig tradition for aktivt at indgå i den offentlige diskussion i spørgsmålet om sikring og udbygning af borgernes retssikkerhed og demokratiske rettigheder. I samme forbindelse deltager Politiforbundet aktivt i det lovforberedende arbejde med udarbejdelse af høringssvar. Der skal internt i Politiforbundet nedsættes en arbejdsgruppe, der har til formål at arbejde med de retspolitiske problemer, der ønskes bearbejdet – og senest frem mod Politiforbundets ordinære kongres i 2013 at fremkomme med oplæg til en samlet retspolitisk profil.

Næstformand Peer Withagen redegjorde for fokusområdet under punkt 15 - "**Union Governance, en vej til større tilgængelighed og synlighed**" – idet han kort forklarede baggrunden for projektet med, at baggrunden for den vedtagne organisationsstruktur var et ønske om at styrke Politiforbundet, særligt i forhold til udvikling af politik og strategi – ligesom det var en forudsætning, at man kunne matche politiets koncernledelse. At en række af de væsentligste forudsætninger er blevet opfyldt, dokumenteres vel bedst ved den i "Ugebrevet A4" offentliggjorte undersøgelse, hvori Politiforbundet kom ind på en flot andenplads i en uvildig vurdering blandt førende arbejdsmarkedsforskere af "Danmarks mest magtfulde fagforbund". Politiforbundet har ikke tradition for at hvile på laurbærrene, og derfor ønsker vi nu at introducere vores ambition om også at være det bedste fagforbund for medlemmerne, der på den ene side er "*servicemodtagere*" med retten til hurtig, effektiv og relevant støtte og information, når behovet opstår, det vil sige behov for et velsmurt administrativt maskineri og sagsbehandlere, medlemmerne forstår og kan tale med, og på den anden side er "*organisationsejere*", med retten til at øve indflydelse på organisationens valg og prioriteringer. Formålet er således at styrke Politiforbundet styringsmæssigt, altså udvikle principper for god fagforeningsledelse samt udvikle standarder for forbundets serviceydelser, ligesom i forhold til det enkelte medlem at øge forbundets synlighed og tilgængelighed.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) konkluderede herefter, at det er de 15 fokusområder, som er fremtidens politik.

8. Forslag til lovændringer

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) gennemgik indledningsvis procedurerne for gennemgang af lovændringerne.

Han indledte herefter en grundig, successiv gennemgang af Hovedbestyrelsens forslag til vedtægtsændringer til "Lov for Politiforbundet", idet der dog blev henvist til § 10, stk. 4, og § 10, stk. 7, hvor der er fremsat særskilt forslag fra Vestegnens Politiforening.

Efter behandlingen af § 10, stk. 3, behandlede et forslag til lovændring fra Vestegnens Politiforening, som lyder:

"Vestegnens Politiforening har den 3. april 2009 fremsat følgende forslag:

Ændring af politiforbundets love § 10 stk. 4.

(der indsættes ny § 10 stk. 4 - nuværende stk. 4 bliver stk. 5 o.s.v.)

Stk. 4. Valg

"Valg af forbundsformand afholdes som urafstemning blandt forbundets medlemmer når der er mere end 1 kandidat til posten.

Urafstemning om valg af forbundsformand medfører udsættelse af øvrige personvalg på kongressen. Disse valg gennemføres ved en ekstraordinær kongres når forbundsformand er valgt. Kandidater til posten som forbundsformand skal indstilles via en forening eller via hovedbestyrelsen."

Et flertal i hovedbestyrelsen kan ikke anbefale forslaget til lovændring til vedtagelse.

Hovedbestyrelsesmedlem Jørgen Jensen, Vestegnens Politiforening, motiverede herefter det fremlagte forslag med udgangspunkt i det udsendte materiale.

Næstformand Peer Withagen motiverede på et flertal af Hovedbestyrelsens vegne, hvorfor forslaget ikke kunne anbefales. Han understregede, at der er en grund til at afholde kongres, idet forbundet altid har benyttet sig af et repræsentativt demokrati, hvor det er kongressen og de delegerede, der skal træffe beslutningen. Et flertal i Hovedbestyrelsen ønskede således ikke et "internet-demokrati". Han fandt, at kongressens delegerede er parat til at tage det ansvar, som følger med det at være tillidsvalgt. På et flertal af Hovedbestyrelsens vegne kunne forslaget således ikke anbefales.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) satte herefter forslaget til afstemning ved håndsoprækning, hvorfor arbejdsudvalget trådte sammen.

Ved den efterfølgende optælling stemte 11 for forslaget – imod forslaget 158 – hverken for eller imod var der 3.

Forslaget var dermed forkastet.

---oo0oo---

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) fortsatte herefter gennemgangen af forslaget til vedtægtsændringer til "Lov for Politiforbundet", og ændring i § 10, stk. 7, hvor et flertal af Hovedbestyrelsen stiller forslag om et nyt § 10, stk. 8. I sammenhæng hermed stilles forslag til lovændring fra Vestegnens Politiforening til ændring af § 10, stk. 7 med hensyn til, at "et på kongressen vedtaget overenskomstresultat altid skal sendes til urafstemning blandt forbundets medlemmer". Da dette forslag skønnes at være det mest vidtgående, blev det sat til drøftelse. Forslaget lyder:

"Vestegnens Politiforening har den 3. april 2009 fremsat følgende forslag:

Ændring af politiforbundets love § 10 stk. 7 (sidste afsnit).

"Afstemningen skal foretages som urafstemning blandt forbundets medlemmer, hvis hovedbestyrelsen beslutter det, eller mindst 1/3 af de delegerede forlanger det.

Forinden et forslag sendes til urafstemning, foretager kongressen skriftlig afstemning om forslaget, og medlemmerne underrettes om resultatet heraf."

Et på kongressen vedtaget overenskomstresultat skal dog altid sendes til urafstemning blandt forbundets medlemmer."

Hovedbestyrelsesmedlem Jørgen Jensen, Vestegnens Politiforening, motiverede herefter det fremlagte forslag med udgangspunkt i det udsendte materiale.

Hovedbestyrelsesmedlem Helge Frost Nielsen, RigsPolitiforeningen, meddelte, at foreningen støttede det fremlagte forslag, idet de var stærke tilhængere af en urafstemning, hvilket ikke var blevet mindre efter seneste aftaleresultat.

Næstformand Peer Withagen anvendte den samme argumentation, som ved det tidligere forslag, idet han slog fast, at det er kongressen, som skal træffe de vigtige beslutninger. Samtidig understregede han, at muligheden for at afholde urafstemning forsat er til stede. Det er således nyt, at et aftaleresultat skal behandles på en kongres, og der er samtidig mulighed for, at det "kan" udsendes til urafstemning i stedet for "skal". Det er således vigtigt, at kongressen får en debat om spørgsmålet, men kongressen skal samtidig være opmærksomme på konsekvenserne i forhold til det forhandlingssystem, som forbundet er en del af. Et flertal i Hovedbestyrelsen ønsker derfor forslaget forkastet, og støtter Strukturudvalgets indstilling.

Hovedbestyrelsesmedlem Johan Kofod, Københavns Politiforening, fandt det ligeledes vigtigt, at kongressen får en debat om spørgsmålet. Han redegjorde herefter for, at han selv havde deltaget i arbejdet i Strukturudvalget, og han måtte herunder erkende, at han var blevet klogere. Han fandt endvidere, at der var en fornuftig balance i Strukturudvalgets forslag, hvorfor han ligeledes anbefalede, at Vestegnens Politiforenings forslag blev forkastet.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) satte herefter forslaget til afstemning.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) konstaterede, at 10 delegerede ønskede skriftlig afstemning, hvorfor arbejdsudvalget trådte sammen.

Ved den efterfølgende optælling af de afgivne stemmer på stemmeseddel A stemte 39 for forslaget – imod forslaget 128 – hverken for eller imod var der 9.

Forslaget var dermed forkastet.

Hovedbestyrelsesmedlem Jørgen Jensen, Vestegnens Politiforening, takkede afslutningsvis kongressen for et klart svar, og understregede, at politiforeningen naturligvis fremadrettet loyalt vil følge kongressens beslutninger.

---oo0oo---

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) fortsatte herefter gennemgangen af forslaget til vedtægtsændringer til "Lov for Politiforbundet".

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) satte herefter det samlede forslag til afstemning ved håndsoprækning, hvorfor arbejdsudvalget trådte sammen.

Ved den efterfølgende optælling stemte 174 stemmer for, mens ingen stemte imod forslaget, hvorfor det samlede forslag herefter var enstemmigt vedtaget.

---oo0oo---

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) gennemgik Hovedbestyrelsens forslag til ændring af forbundets interne udvalgsstruktur, idet han henviste til det udsendte forslag, som lyder:

"Kongressen ophæver det til Hovedbestyrelsen, i tilknytning til forbundets ekstraordinære Ombudsmøde den 4. december 2003, tidligere givne pålæg om, som en del af Politiforbundets faste udvalgsstruktur, at nedsætte yderligere 2 udvalg:

1. Efterforskningsudvalg,
2. Kontorudvalg,

der har haft til formål at varetage særlige forhold inden for områderne efterforskning og kontor, og som ikke naturligt er varetaget i regi af udvalg i øvrigt under den faste udvalgsstruktur.

Motivering

Hensigten med det nu stillede forslag er alene, at lade også disse udvalg være omfattet af Lov for Politiforbundet § 9, stk. 3 – som nedenfor anført:

§ 9, stk. 3

Konstitution og forretningsorden

Hovedbestyrelsen bestemmer selv sin forretningsorden og nedsætter de nødvendige arbejdsudvalg."

En enig hovedbestyrelse anbefaler forslaget til vedtagelse.

Næstformand Peer Withagen motiverede forslaget, idet han henviste til, at en enig Hovedbestyrelse tilsluttede sig forslaget, ligesom medlemmerne af de nævnte udvalg har tilsluttet sig indstillingen.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) satte herefter forslaget til afstemning, idet han forespurgte, om der var nogen, der stemte imod forslaget, hvilket ikke var tilfældet.

Forslaget er derfor vedtaget med stort flertal.

9. Regnskaberne

Forbundskasserer Ole Weiss indledte fremlæggelsen af forbundets regnskaber i Kongresperioden med bemærkning om, at de tidligere års regnskaber løbende er gennemgået, og de forefindes i de udleverede mapper. Han ville derfor koncentrere sig om den økonomiske status for 2008, og hovedtallene fra årene 2005, 2006 og 2007.

Politiforbundets driftsregnskab (Resultatopgørelsen)

Det primære resultat viste, at der for 2008 var et underskud på 233.000 kroner, hvilket skal ses i forhold til udviklingen generelt, og at indtægterne er dalet. I forhold til hovedtallene er forbundet også ramt af den finansielle krise, idet der er store, urealiserede tab på aktier.

Han gennemgik herefter grundigt udgifterne til bladet "Dansk Politi", som nu drives selvstændigt af Politiforbundet, og kontingenter til hovedforeningerne Centralorganisation II og FTF, som ligeledes er steget.

I princippet er der herefter et resultat for 2008, der udgør 217.774 kroner, men med baggrund i henlæggelser til kongressen på 300.000 kroner er årets resultat et underskud på 82.226 kroner.

Dette er naturligvis ikke et voldsomt underskud, men i forhold til tendensen fra 2005 og frem, tilsiger dette, at der senere på kongressen kommer et forslag til at øge indtægterne.

Garantifondet

Regnskabet for Garantifondet viser overordnet et underskud på 947.416 kroner.

De to store udgiftsposter, der ligger i fondet, er dels juridisk assistance for medlemmerne, dels udgifter til ny it på forbundskontoret, og det resulterer i, at de samlede udgifter beløber sig til 4.694.316 kroner.

Efter kongressens beslutning med hensyn til fordeling af kontingentet, stiller Hovedbestyrelsen derfor forslag om, at denne kompetence nu flyttes fra kongressen til Hovedbestyrelsen, hvorved et sådant underskud kan rettes op.

Hjælpefonden

Hjælpefonden yder økonomisk støtte til, at kolleger eller disses ægtefælle/samlever, der bliver ramt af alvorlig sygdom, har mulighed for at søge fonden og få udbetalt et beløb. Årets resultat udgør 100.588 kroner, hvoraf der er udsendt donationer for 77.500 kroner. Hovedbestyrelsen har besluttet efter kongressen at vurdere, hvorvidt der samlet set skal ske ændringer i udbetalingerne, idet antallet af ansøgninger varierer, og idet det mere er af symbolsk og følelsesmæssig betydning, at ansøgningerne imødekommes.

Den Særlige Fond

Årets resultat udviser et underskud på 4.030.222 kroner.

Årsagen til underskuddet på 124.395 kroner på forbundets ejendom, H.C. Andersens Boulevard 38, er dels, at et lejemål er blevet inddraget til forbundet, og dels at en lejlighed er fraflyttet, hvorefter denne er renoveret, men desværre er det ikke lykkedes at udleje den.

Særligt tillidsmandskurserne og betalingen af tjenestefri til organisationsarbejde er udslagsgivende i fondet.

Opmærksomheden blev ligeledes henledt på, at der i de næste to år ikke udbetales kursgevinster og udbytte af aktierne i fondet, hvorfor der vil være et større underskud i ordningen.

Ejendommen H.C. Andersens Boulevard

Egenkapitalen er med udgangen af 2008 256.492 kroner. I den forbindelse erindrede han om, at Politiforbundets ejendom og 19 ferieboliger, jævnt før de gældende regnskabsprincipper, alene er anført med købsværdien plus forbedringer, hvorfor egenkapitalen med ejendomsvurderingerne reelt er væsentlig større.

Generelt bevæger Politiforbundets økonomiske forhold sig således i en forkert retning, hvorfor der senere på kongressen kommer et forslag til at øge indtægterne via en kontingentforhøjelse.

Dirigenterne (Mogens Winding) åbnede herefter op for spørgsmål og debat om forbundets regnskaber.

John Schmidt Andersen, Vestegnens Politiforening, roste forbundskassereren for en god og grundig gennemgang af regnskaberne.

Dirigenterne (Mogens Winding) konstaterede, at der ikke var flere kongresdelegerede, der ønskede ordet til "Regnskaberne" – der herefter enstemmigt blev godkendt og vedtaget.

10. Behandling af forslag

Dirigenterne (Mogens Winding) indledte punktet "behandling af forslag", idet han henviste til de udsendte forslag.

Næstformand Peer Withagen fremlagde det af Hovedbestyrelsen fremsatte forslag vedrørende ændringer i "Den Særlige Fond" således:

Den Særlige Fond

Han gennemgik således det fremlagte forslag til ændringer, som primært drejede sig om konsekvensrettelser og at bringe i overensstemmelse med de praktiske forhold.

På en enig Hovedbestyrelses vegne indstillede han herefter forslaget til vedtagelse.

Dirigenterne (Mogens Winding) satte herefter forslaget til afstemning, idet han forespurgte, om der var nogen, der stemte imod forslaget, hvilket ikke var tilfældet.

Forslaget er derfor vedtaget med stort flertal.

---oo0oo---

Næstformand Peer Withagen fremlagde det af Hovedbestyrelsen fremsatte forslag vedrørende ændringer i "Hjælpefonden" således:

Hjælpefonden

Han gennemgik således det fremlagte forslag til ændringer, som primært drejede sig om konsekvensrettelser og redaktionelle ændringer.

På en enig Hovedbestyrelses vegne indstillede han herefter forslaget til vedtagelse.

Dirigenterne (Mogens Winding) satte herefter forslaget til afstemning, idet han forespurgte, om der var nogen, der stemte imod forslaget, hvilket ikke var tilfældet.

Forslaget er derfor vedtaget med stort flertal.

---oo0oo---

Næstformand Peer Withagen fremlagde det af Hovedbestyrelsen fremsatte forslag vedrørende ændringer i "Garantifondet" således:

Garantifondet

Han gennemgik således det fremlagte forslag til ændringer, som primært drejede sig om konsekvensrettelser og redaktionelle ændringer, ligesom det – som forbundskassereren tidligere havde omtalt – gav Hovedbestyrelsen mulighed for at bestemme midlernes anvendelse.

På en enig Hovedbestyrelse vegne indstillede han herefter forslaget til vedtagelse.

Lars Wenstrup, RigsPolitiforeningen, ønskede kort at henlede opmærksomheden på, at det nøje bør sikres, at der ikke etableres risikobetonede investeringer, samtidig med at han appellerede til en ordentlig etisk standard i investeringerne.

Forbundskasserer Ole Weiss redegjorde for Politiforbundets investeringspolitik, hvor det fortrinsvis er danske aktier, der investeres i, og at det alene er en forholdsvis lille procentdel af forbundets midler, der investeres.

Dirigenterne (Mogens Winding) satte herefter forslaget til afstemning, idet han forespurgte, om der var nogen, der stemte imod forslaget, hvilket ikke var tilfældet.

Forslaget er derfor vedtaget med stort flertal.

---oo0oo---

Forbundskasserer Ole Weiss fremlagde det af Hovedbestyrelsen fremsatte forslag vedrørende administration af "Garantifondet" således:

"Med virkning fra 1. juli 2009 sker der ikke længere refusion af det indbetalte beløb til Garantifondet. Der overføres p.t. 30 kroner pr. måned til Garantifondet.

Motivering

For at styrke økonomien i Garantifondet vil det være nødvendigt at tilføre fondet yderligere midler. På ombundmødet 2001 blev det vedtaget, at af de indbetalte 30 kroner pr. måned skulle kun 15 kroner tilbagebetales ved afsked. De resterende 15 kroner skulle indgå som kontingentindtægt til fondet. Dette gav en kontingentindtægt på ca. 2,1 millioner kroner årligt.

Som følge af de fortsat meget store udgifter til juridisk bistand samt it-udgifter vil det være nødvendigt at tilføre yderligere midler. Dette kan ske ved, at de resterende 15 kroner indgår som en kontingentandel, hvilket indebærer et yderligere provenu på ca. 2,1 millioner kroner.

Det betyder samtidig, at der fra den 1. juli 2009 ikke sker tilbagebetaling fra Garantifondet ved afsked.

De medlemmer, der har opsparet et beløb i Garantifondet indtil den 1. juli 2009, vil naturligvis få refunderet det indbetalte beløb uden tillæg af renter."

På en enig Hovedbestyrelses vegne indstillede han herefter forslaget til vedtagelse.

Dirigenterne (Mogens Winding) satte herefter forslaget til afstemning, idet han forespurgte, om der var nogen, der stemte imod forslaget, hvilket ikke var tilfældet.

Forslaget er derfor vedtaget med stort flertal.

11. Fastsættelse og fordeling af kontingent

Forbundskasserer Ole Weiss indledte med en grundig gennemgang af det fremsatte forslag vedrørende "fastsættelse og fordeling af kontingent", idet han redegjorde for de økonomiske konsekvenser ved ikke at foretage nogen ændringer. Han gennemgik herefter forslagets udmøntning i det årlige provenu til Politiforbundet, idet der efter hans opfattelse var tale om meget beskedne stigninger. Hovedbestyrelsen indstiller således, at fastsættelse af kontingentet med virkning fra den 1. juli 2009 ændres, således at beregningen af kontingentet ændres fra:

1. april 2009: Faktor 1,15 af skalalønnen på skalatrin 24, stedtillægssats 4.

til

1. juli 2009: Faktor 1,15 af skalalønnen på skalatrin 27, stedtillægssats 4.

og endvidere med virkning fra

1. juli 2011: Faktor 1,15 af skalalønnen på skalatrin 29, stedtillægssats 4.

Kontingentudviklingen er således:

	01.04.09.	01.07.09.	01.04.11.
Politiforbundet (71 %)	160,65 kr.	172,80 kr.	178,30 kr.
Politiforbundet – ureguleret	20,00 kr.	20,00 kr.	20,00 kr.
Foreningerne (29 %)	73,80 kr.	78,75 kr.	81,00 kr.
Garantifond	30,00 kr.	30,00 kr.	30,00 kr.
Det Særlige Fond	10,00 kr.	10,00 kr.	10,00 kr.
I alt pr. måned	294,45 kr.	311,55 kr.	319,30 kr.

På en enig Hovedbestyrelses vegne indstillede han herefter forslaget til vedtagelse.

Dirigenterne (Mogens Winding) åbnede herefter op for fremlæggelse og debat af det udsendte forslag vedrørende fastsættelse og fordeling af kontingent til Politiforbundet.

Dirigenterne (Mogens Winding) konstaterede, at der ikke var delegerede, der ønskede ordet til det fremsatte forslag, hvorfor han valgte at tolke det som en godkendelse.

Dirigenterne (Mogens Winding) konstaterede, at forslaget var vedtaget med den i forslaget indeholdte fordeling til Politiforbundet, Politiforbundet ureguleret, foreningerne, Garantifondet og Det særlige Fond.

12. Fastsættelse af diæter, befodringsgodtgørelse og honorarer

Dirigenterne (Mogens Winding) åbnede herefter op for fremlæggelse og debat om forslag til fastsættelse af diæter, befodringsgodtgørelse og honorarer.

Forbundskasserer Ole Weiss fremsatte forslag om uændrede diæter og rejsegodtgørelse i forbindelse med deltagelse i udvalg og møder i regi af Politiforbundet, og herunder honorar for varetagelse af hvervet som hovedbestyrelsesmedlem samt tilskud til afholdelse af studiekredsafslutninger. Han fremsatte endvidere forslag om uændrede honorarer til forhandlingsudvalg og forbundskasserer, der i parentes bemærket ikke – ud over den almindelige reguleringsprocent – er reguleret siden 1981, som følger:

”Forhandlingsudvalget

Til formand, næstformand, forbundskasserer og forhandlingsudvalgsmedlemmer udbetales der mødediæter med 3.000 kroner pr. måned (ureguleret) til dækning af diæter og kørselsgodtgørelse for deltagelse i møder i Storkøbenhavn.

Hovedbestyrelsen

Til hovedbestyrelsen ydes der et honorar på 24.310,95 kroner årligt for varetagelse af hvervet som hovedbestyrelsesmedlem.

Deltagelse i andre udvalg for Politiforbundet

Der udbetales diæter efter gældende regler med 200 kroner pr. dag for møder over fire timer og med 100 kroner pr. dag for møder under fire timer (beløbene er skattepligtige).

Rejsegodtgørelse udbetales efter regning, hvad enten der benyttes fly, tog eller der køres i egen bil. Ved kørsel i egen bil udbetales kilometergodtgørelse efter regler fastsat af SKAT.

Studiekredsafslutninger

Når der afholdes to- eller tredages kurser som afslutning på studiekredsarbejdet, yder Politiforbundet et tilskud pr. deltager på indtil 1.900 kroner samt delvis tilskud til foredragsholdere.

Honorar til forhandlingsudvalg

Der foreslås uændrede honorarer.

Nuværende honorarer (månedligt):

	2005	2009
Forbundsformand	10.519,00 kr.	11.456,46 kr.
Næstformand	8.025,00 kr.	8.740,29 kr.
Forbundskasserer	8.025,00 kr.	8.740,29 kr.
Forhandlingsudvalgsmedlemmer	7.168,00 kr.	7.807,00 kr.

Han redegjorde i øvrigt for, hvorledes aftrædelses- og fratrædelsesgodtgørelser forvaltes i forbundet, idet sådanne ikke eksisterer. Der kan alene gives en gave ved fratræden, der beregnes ud fra 500 kroner pr. års ansættelse.

På en enig Hovedbestyrelses vegne indstilles forslaget til vedtagelse.

Dirigenterne (Mogens Winding) konstaterede, at ingen ønskede ordet til det fremsatte forslag, der herefter blev enstemmigt vedtaget.

13. Valg

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) åbnede herefter op for drøftelserne i forbindelse med "valg".

a. Valg af forbundsformand

Næstformand Peer Withagen konstaterede indledningsvis, at det havde været en fornøjelse gennem fem år at være næstformand under Peter, der har udført et fantastisk stykke arbejde. Peter besidder rigtig mange egenskaber, som er væsentlige, herunder ikke mindst at han er en "slider", en "strateg" og meget ærekær. Han sætter hele tiden medlemmernes tarv i højsædet, har sit helt eget, meget velafbalancerede væsen, og så forstår han at lytte og tale til og med alle. Afslutningsvis konstaterede han, at Peter helt klart var den rette mand til at fortsætte i endnu en periode som forbundsformand. Han skulle derfor på vegne af en enig Hovedbestyrelse foreslå genvalg af Peter Ibsen til posten som forbundsformand.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) konstaterede, at der ikke var andre forslag til posten som forbundsformand, hvorfor Peter Ibsen var genvalgt med akklamation.

Forbundsformand Peter Ibsen takkede for genvalget og måden, det skete på. Han ville gøre sit yderste i de næste fire år for at leve op til den tillid, der hermed var vist ham.

---oo0oo---

b. Valg af næstformand

Forbundsformand Peter Ibsen orienterede om, at der skulle vælges en ny næstformand, hvorfor han på vegne af en enig hovedbestyrelse foreslog nyvalg af Claus Hartmann, Østjyllands Politiforening, til posten som næstformand. Han motiverede det derhen, at Claus har den holdning og den gennemslagskraft, der skal til for at opnå resultater. Derudover var der i bogstaveligste forstand, som tidligere hundefører, "bid" i Claus, hvorfor det var ham en stor glæde på vegne af en enig hovedbestyrelse at foreslå nyvalg af Claus Hartmann.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) konstaterede, at der ikke var andre forslag til posten som næstformand, hvorfor Claus Hartmann var valgt med akklamation.

Næstformand Claus Hartmann takkede herefter for valget, samtidig med at han benyttede lejligheden til at takke den afgående næstformand, Peer Withagen, for et stort stykke arbejde, og i det hele taget for Peers måde at være på.

---oo0oo---

c. Valg af forbundskasserer

Forbundsformand Peter Ibsen oplyste, at det for ham – traditionen tro - var en tryk og god opgave på vegne af en enig hovedbestyrelse at foreslå genvalg af Ole Weiss til valget som forbundskasserer.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) konstaterede, at der ikke var andre forslag til posten som forbundskasserer, hvorfor Ole Weiss var genvalgt med akklamation.

Forbundskasserer Ole Weiss takkede herefter for valget, samtidig med at han takkede for den tillid, der nu endnu engang var blevet ham vist. Han meddelte, at det nu var hans sidste periode, idet han når den pligtige afgangsalder, og dermed formentlig lader sig afske-

dige med pension i april 2012. Afslutningsvis refererede han til en tidligere boksekommentator i tv, Palle Holgersen, der i forbindelse med boksekampe om ældre bokkere ofte udtalte: "Ja, han må have nået sin karrieres tusemærke". Dette gjaldt således også for ham, hvorfor han meddelte, at vi nu i mere end en forstand var nået til "weiss ende".

---oo0oo---

d. Valg af interne revisorer og revisorsuppleanter

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) meddelte, at en enig hovedbestyrelse indstillede valg af Egon Horsager Nielsen (Midt- og Vestjyllands Politiforening) og John Dige (Københavns Politiforening) til posten som interne revisorer, og da ingen andre kandidater blev bragt i forslag, blev de begge valgt med akklamation.

Videre blev det meddelt, at en enig hovedbestyrelse indstillede valg af Kurt Bønnelykke Nielsen (Fyns Politiforening) og Peer Withagen (RigsPolitiforeningen), til posten som suppleanter for forbundets interne revisorer – og da ingen andre kandidater blev bragt i forslag, blev de begge valgt med akklamation.

14. Eventuelt

Kim Dirksen, Midt- og Vestsjællands Politiforening, ønskede at reflektere lidt over kongressens forløb, idet han særligt havde bemærket sig, at Justitsministeren i sin festtale han brugt et citat, som han mente var af Bruce Springsteen, hvilket ikke var korrekt. Men som betegnelse for kongressens gode forløb og refleksion over dagene i øvrigt ønskede han at nævne et citat, som Bruce Springsteen med sikkerhed havde udtalt: "Blood brothers in the stormy night with a vow to defend - No retreat, believe me, no surrender".

Lars Wenstrup, RigsPolitiforeningen, ønskede at takke Københavns Politiforening for et flot og velorganiseret forløb af kongressen, hvor alle faciliteter, udstillinger og alt udstyr havde fungeret tilfredsstillende. Han takkede ligeledes Hovedbestyrelsen for det meget gennemførte materiale, som var blevet udleveret til de delegerede, samtidig med at han havde tænkt over, om Hovedbestyrelsen havde fået det ud af kongressen, som den ønskede. Han appellerede ligeledes til, at flere delegerede involverede sig i drøftelserne næste gang, der skulle afholdes kongres. Afslutningsvis håbede han, at dansk politi kom igennem politireformen, idet han nævnte, at "failure is not an option".

Finn Jeppesen, Grønlands Politiforening, takkede på vegne af Grønlands Politiforening for muligheden for at deltage i kongressen, idet han konstaterede, at Hovedbestyrelsen havde taget imod en invitation fra foreningen til afholdelse af et hovedbestyrelsesmøde i Grønland i 2010, hvilket politiforeningen så meget frem til. Han omtalte herefter de lokale forhold i Grønland, hvor der netop var påbegyndt aftaleforhandlinger, og han ønskede således, at forbundet havde fokus rettet mod nord i de kommende uger, idet de grønlandske, uchargedede kolleger havde et lønefterslæb, der skulle indhentes. Han omtalte ligeledes, at Grønlands politi pr. den 1. januar 2010 ligeledes gennemgår en "politireform" dog ikke helt så stor som i Danmark. Afslutningsvis meddelte han, at Grønland den 21. juni 2009 overgår til selvstyre, men at der i den forbindelse ikke var lagt op til ændringer i politiet.

Jens Erik T. Damgaard, Midt- og Vestjyllands Politiforening, meddelte, at han faktisk havde forberedt en rigtig, rigtig skarp tale, men at den nu havde vist sig ikke at blive aktuel. Han fandt, at forbundsformanden havde holdt en helt fantastisk åbningstale, og at der i øvrigt blev lavet et godt og seriøst stykke arbejde i Politiforbundet. Han ville nu tage hjem og lade kollegerne læse åbningstalen igennem, så de ved selvsyn kunne se forbundets skarpe profil. Afslutningsvis oplyste han, at han havde et lille hængeparti med både Tommy og Peter i forbindelse med et væddemål om to kasser frisk fladfisk fra Nordsøen. Væddemålet gik på, at Politireformen blev meget dyrere, end forbundsformændene forudsatte, og er således endnu ikke endelig afgjort. Han ønskede dog lige at genopfriske hukommelsen over for deltagerne i væddemålet. Han ønskede ligeledes at komme med et råd til Rigspolitichefen, som havde talt om, at der var "høj bølgegang i politiet" i forbindelse med reformen. Som gammel fisker kunne han meddele, at når det rigtig stormer, så fanger man ingenting, som han relaterede til effektiviseringerne i tilknytning til politireformen. Afslutningsvis ønskede han tillykke med valgene, og ønskede alle god vind fremover.

Æresmedlem, tidligere forbundsformand Flemming Bay, indledte på vegne af "Logen" med at takke for en flot og god kongres. Alle var enige om, at det havde været nogle fantastisk gode kongresdage, også i de indlagte "frikvarterer". Herefter ønskede han forbundsformanden tillykke med valget og fire år mere i stolen. Nogle af de elementer, der havde været oppe under kongressen, havde "logen" reflekteret meget over. I forbindelse med et nyt klagesystem var han med baggrund i de tidligere lokalnævn helt sikker på, at når det nye system var vedtaget, så ville angrebene fra velmenende mennesker på det nye system fortsætte, som altid. I forbindelse med de nye servicecentre frygtede han, at der blev tale om, at borgerne skulle anmelde via tekniske tryk-foranstaltninger, og han advarede imod at tro, at disse centre løste alle problemer. I tilknytning til Personalestyrelsens angreb på politiets lavere pligtige afgangsalder erindrede han om, at 63 år blev indført i 80'erne efter meget vanskelige forhandlinger. Han håbede på, at forbundet kunne holde fast i den lavere pligtige afgangsalder. Efter både Rigspolitichefens og Justitsministerens taler havde de bemærket, at der ikke var fremkommet tilsagn fra dem om etablering af Plan 2020, hvorfor han forudså en stor udfordring for forbundet med hensyn til at få mere personale, og han advarede imod, at der i den forbindelse ikke blev lavet et A- og et B-politi. I forbindelse med sikkerhed og sikkerhedsveste, så fandt han det væsentligt, at forbundet trådte varsomt, og ikke drog forhastede beslutninger. Han redegjorde yderligere for, at der flere gange tidligere havde været kampvalg om forbundsformandsposten, idet der i 1952, da Anton Dalsgård blev valgt, var kampvalg, og da han selv blev forbundsformand 25 år senere, var dette også sket ved et kampvalg. Afslutningsvis ønskede han, at betegnelserne loyalitet, kollegialitet og korpsånd indgik i alles overvejelser, idet det overordnet handlede om at passe på hinanden, og han takkede derefter endnu engang for invitationen til at deltage.

Peer Withagen meddelte, at han efter moden overvejelse havde besluttet ikke at genopstille som næstformand for Politiforbundet ved kongressen, idet han mente, at ringen nu for ham i organisationsverdenen var sluttet. Han havde været stolt af at arbejde i og for en god, professionel organisation som Politiforbundet i de mange år, hvor han havde været fagligt aktiv. Særligt nævnte han arbejdet i sin tid med fusion af Dansk Kriminalpolitiforening og Dansk Politiforbund, som ikke altid havde været lige let. Især huskede han et møde i Gladsaxe under forhandlingerne om fusion i Gladsaxe, hvorunder Peter havde be-

tegnet ham som en "drømmer". Selvom Peter og han ikke altid havde været enige, havde de altid opnået enighed udadtil. Han understregede herunder, at han ikke gik i vrede, som forsmået eller skuffet. Han gik af som næstformand som et beriget menneske, idet arbejdet havde været ekstremt udviklende for ham som person. Med baggrund i hans alder, og at han om fire år som 57-årig ikke kunne se sig selv som forbundsformandskandidat, havde han nu valgt at slutte, hvilket for ham var det mest reelle og rigtige tidspunkt. Han takkede herefter Peter og Hovedbestyrelsen og forhandlingsudvalget for samarbejdet, ligesom han ønskede tillykke med valgene til Peter Ibsen, Claus Hartmann og Ole Weiss. Samtidig takkede han sekretariatet for et godt og loyalt samarbejde, og til alle tillidsfolk og kollegerne i politikredsene, hvor han altid var blevet godt modtaget, når han kom ud til møder. Afslutningsvis ønskede han Politiforbundet held og lykke fremover.

Anders Bjerregaard, Nordsjællands Politiforening, ønskede - som "urutineret kongresdeltager" - at sige, at det havde været en stor fornøjelse at være med. Han kunne dog som Lars godt have tænkt sig, at der havde været lidt mere debat under kongressen, og fandt, at man måske fremadrettet kunne gribe det lidt anderledes an, således at flere delegerede fik mulighed for at fremkomme med deres synspunkter.

Jan Poulsen, Færøernes Politiforening, ønskede at takke dirigerterne for en fremragende styring af kongressen, ligesom han takkede Københavns Politiforening for et fremragende arrangement. Han takkede endvidere Claus Oxfeldt og Peter Ibsen for deres taler ved åbningen, hvor også den nye Rigspolitichef fik anerkendelse for sin tale. Han ønskede ligeledes tillykke med valgene til Peter, Claus og Ole, ligesom han takkede Hovedbestyrelsen og sekretariatet for det gode samarbejde i det daglige. Samtidig takkede han den afgående næstformand, Peer Withagen, for hans arbejde og de mange, gode timer, som de havde haft sammen. I tilknytning til Færøerne var det i forbindelse med aftaleforhandlingerne lykkedes at komme igennem med en 37-timers arbejdsuge, hvilket havde gjort, at man overvejede at opstille en buste af forbundsformanden i Thorshavn midtby.

Forbundsformanden takkede for indlæggene, og hæftede sig som Kim Dirksen ved, at Justitsministeren havde taget fejl i forbindelse med at citere Bruce Springsteen. Til Lars Wenstrup takkede han for de fremkomne bemærkninger, som han var helt enig i. Omkring situationen i Grønland og Finn Jeppesens indlæg glædede han sig til afholdelse af et hovedbestyrelsesmøde i Grønland i 2010, og garanterede for, at såvel Politiforbundet som CO-II havde fuld opmærksomhed rettet mod de grønlandske aftaleforhandlinger. Han takkede Flemming Bay og "logen" for deres aldrig svigtende interesse for forbundets arbejde, og han var i øvrigt enige i betragtningerne om klagesystemet, den lavere pligtige afgangsalder og bekymringerne for et A- og B-politi. Dette bekræfter, at der er rigeligt med udfordringer i tiden, der kommer. Til Jens-Erik, så huskede han godt det indgåede væddemål, og han måtte erkende, at han var lidt langt fra målet. Til Jan Poulsen takkede han for bemærkningerne og nævnte, at der i øjeblikket var stor opmærksomhed på strukturændringerne på Færøerne. Samtidig så han frem til, at der blev rejst en buste af ham i Thorshavn. Til Anders Bjerregaard så mente han ikke, at man kan anvende udtrykket en "urutineret kongresdeltager", idet det jo er dem, der arver fremtiden. Men han havde meget lyttet til bemærkningerne, og der bliver hele tiden gjort overvejelser om at modernisere forholdene, så de følger med tiden. I den forbindelse så han meget gerne konkrete forslag til forbedringer. Afslutningsvis ønskede han at takke den afgående næstformand, Peer Withagen, for det store arbejde, som han havde ydet for Politiforbundet. Han understre-

gede i den forbindelse, at der på et senere tidspunkt vil være mulighed for at tage ordentlig afsked med Peer ved en afskedsreception. Han bekræftede Peers bemærkninger om sammenlægningen af de to organisationer, og fandt det paradoksalt, at de efterfølgende havde haft et så tæt samarbejde, som var tilfældet. Der havde været tale om et forbilledligt samarbejde, hvilket også kom til udtryk ved, at de i forbundshuset havde kontor ved siden af hinanden, og at døren mellem kontorerne altid havde stået åben. Han takkede herefter Peer rigtig mange gange for et godt og loyalt stykke arbejde, senest gennem de sidste fem år som næstformand. Han fremhævede herefter Peers store kvaliteter, blandt andet, at han var utrolig kreativ, og han ønskede ham herefter alt mulig held og lykke med fremtiden, samtidig med at han anmodede kongressen om at give Peer et stort og velfortjent, stående bifald.

15. Afslutning

Forbundsformand Peter Ibsen indledte ved afslutningen med at meddele, at der den 28. maj 2009 med Rigspolitichefen var indgået en aftale om "retningslinjer for stillingsbetegnelser og gradstegn for polititjenestemænd" om en overgangsordning, således alle kolleger, der er ansat før den 1. oktober 2008, følger de "gamle" regler. Der vil blive udsendt rundskrivelse om forholdet inden for få dage. Han opsummerede herefter kongressens forløb, idet han særligt bemærkede, at det var lykkedes forbundet at få nogle klare budskaber udsendt i forhold til personalemangel og Plan 2020, og han appellerede nu til, at vi alle "trak i arbejdstøjet", samtidig med at vi skruede lidt ned for retorikken, idet det ikke er igennem pressen, at vi opnår de opstillede mål. Han var samtidig meget tilfreds med, at de 15 projekter nu var vedtaget af kongressen, idet disse har skabt et godt grundlag for det videre arbejde. Han takkede endvidere kongressen for mange gode indlæg og debatter, der har været på et meget højt og kvalificeret niveau. Han takkede dirigerterne for deres gode og myndige ledelse af kongressen. Han udtrykte ligeledes en stor tak til Københavns Politiforening for et velgennemført og utroligt flot arrangement, som de kan være stolte af. Han bad samtidig om, at denne tak blev bragt videre ud til alle dem, der havde deltaget i det meget store arbejde med gennemførelse af kongressen.

Han ledede herefter udbringelsen af et trefoldigt leve for Politiforbundet, hvorefter Kongressen afsluttedes til toner af "*Skuld gammel venskab rejn forgo ..*"

Sekretær
Claus Redder Madsen

Godkendt af dirigerterne
Mogens Winding
Per Graulund Jacobsen